

การออกแบบสถาปัตยกรรมแนวปรัชญาญี่ปุ่น วะบิ ซะบิ : รีสอร์ท
JAPANESE ARCHITECTURAL DESIGN PHILOSOPHY OF WABI SABI
: RESORT

ทิพวรรณ ปิ่นทอง
TIPPAWAN PINTHONG

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2562

การออกแบบสถาปัตยกรรมแนวปรัชญาญี่ปุ่น วะบิ ซะบิ : รีสอร์ท
JAPANESE ARCHITECTURAL DESIGN PHILOSOPHY OF WABI SABI
: RESORT

ทิพวรรณ ปิ่นทอง
TIPPAWAN PINTHONG

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การออกแบบสถาปัตยกรรมแนวปรัชญาญี่ปุ่น ะบิ ะบิ : ธีรอร์ท
 นักศึกษา นางสาวทิพวรรณ ปิ่นทอง
 หลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
 ปีการศึกษา 2562
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ทงศักดิ์ รัตนสุคนธ์.....

คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ธีรบูรณ์ พิศาลอภิพงศ์	
คณะกรรมการวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
อาจารย์ทงศักดิ์ รัตนสุคนธ์	อาจารย์กาพย์ บุญทวี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรวัฒน์ อัครโกวิทวงศ์	อาจารย์พิราม บรรพบุตร
อาจารย์มนต์ทวี จิระวัฒน์ทวี	อาจารย์ชวพงศ์ ชานีประศาสน์

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว
 เมื่อวันที่ 11 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(อาจารย์ ธีรบูรณ์ พิศาลอภิพงศ์)

คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : การออกแบบสถาปัตยกรรมแนวปรัชญาญี่ปุ่น ะมิ ะมิ : ธีรภัทร
ชื่อนักศึกษา : ทิพวรรณ ปิ่นทอง อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ทงศักดิ์ รัตนสุคนธ์
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปรัชญาญี่ปุ่น ะมิ ะมิ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบในพื้นที่ตั้งของประเทศไทยแนวคิดปรัชญานี้มาผลทำให้เกิดความรู้สึกการยอมรับความสวยงามในความไม่สมบูรณ์ ความเสื่อมสภาพของวัสดุที่มีผลไปตามกาลเวลาและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มีผลต่อการออกแบบหรือต่อโครงการ

วิธีการศึกษาออกแบบโครงการ ได้รวบรวมเนื้อหา หัวข้อที่สนใจเกี่ยวกับพื้นที่ตั้ง วัสดุพื้น ถิ่น วัสดุธรรมชาติ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และการอยู่อาศัยแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการออกแบบต่อไป วัตถุประสงค์เพื่อให้คนได้รู้สึก ได้ยอมรับเกี่ยวกับแนวคิดนี้ให้ได้มากที่สุด และการใช้วัสดุในพื้นที่นี้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดอีกด้วย

ผลการนำไปประยุกต์ออกแบบ หลังจากการศึกษาภาคข้อมูลและทฤษฎีขององค์ประกอบใน ะมิ ะมิ 5. อย่าง 1.วัสดุ 2.ธรรมชาติ 3.สัมผัสบรรยากาศ 4.แสงแดด 5.เวลา ที่สามารถถอดเป็น องค์ประกอบเหล่านี้และนำมาใช้เกี่ยวกับโครงสร้าง นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ เข้ามามีส่วน ร่วมเกี่ยวข้องด้วยเช่นการสร้างภูมิทัศน์ที่เป็นธรรมชาติ การจัดการวางผัง เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคการออกแบบจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณา ความเสียสละที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดในการศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จนสำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบที่สมบูรณ์ได้แก่

อาจารย์ทงศักดิ์ รัตนสุคนธ์	(อาจารย์ที่ปรึกษา)
ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ อัสวโกวิทวงศ์	(คณะอาจารย์ที่ปรึกษา)
อาจารย์มนต์ทวี จิระวัฒน์ทวี	(คณะอาจารย์ที่ปรึกษา)
บิดามารดา	(ผู้สนับสนุนงบประมาณอย่างเป็นทางการ)

ขอบคุณเพื่อน ๆ ที่คอยให้คำปรึกษา กำลังใจ และแรงผลักดันที่ทำให้ข้าพเจ้านั้นมีแรงสู้ต่อให้ถึงจุดหมายปลายทาง อย่างเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูป.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษาวิทยานิพนธ์.....	2
1.3 ประโยชน์ที่มีต่อสถานสถาปัตยกรรม.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์.....	2
1.5 แผนดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม.....	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษา.....	4
บทที่ 2 การศึกษาทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การศึกษาข้อมูล.....	5
2.2 ศิลป์แบบวาปี-ซาบี ความงามไม่สมบูรณ์.....	7
2.3 การศึกษาข้อมูลในเชิงสถาปัตยกรรม.....	8
2.4 การศึกษาข้อมูลจากอิทธิพลจากศิลปิน.....	13
2.5 หลักที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.6 การศึกษาข้อมูลในเชิงสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในไทย.....	16
2.7 ผลการศึกษา.....	18
บทที่ 3 กระบวนการ วิเคราะห์ ข้อมูล	
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายละเอียดโครงการ.....	21
3.2 เกณฑ์การเลือกพิจารณาที่ตั้ง.....	38
3.3 การลงทุนและความเป็นไปทางเศรษฐกิจ.....	46

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.4 การวิเคราะห์การจัดโซนการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Zoning Analysis)	48
3.5 การวิเคราะห์ลักษณะมวลและที่ว่างเพื่อการจัดวางผังอาคาร (Mass Zoning Analysis).....	50
3.6 การวิเคราะห์ลักษณะการมองทัศนียภาพและช่องเปิด	52
3.7 การวิเคราะห์ลักษณะของวัสดุ.....	53
บทที่ 4 กระบวนการศึกษา ข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	54
4.2 การแสดงแบบทางสถาปัตยกรรม.....	57
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา	
5.1 สรุปผลการศึกษาและการนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ	67
5.2 ข้อเสนอแนะจากกรรมการ	68
บรรณานุกรม.....	69
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	70

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงแผนการ การดำเนินงานภาคเรียนที่ 1 (ภาคข้อมูล)	3
ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบ ระเบียบ กับ ระเบียบ	5
ตารางที่ 3 ตารางฤดูกาลของประเทศญี่ปุ่น	18
ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความเป็นไปได้ของโปรแกรม	22
ตารางที่ 5 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการสาธารณะ	26
ตารางที่ 6 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริหารโครงการ	27
ตารางที่ 7 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม	29
ตารางที่ 8 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการด้านนันทนาการ	30
ตารางที่ 9 พื้นที่ใช้สอย ส่วนห้องพัก.....	31
ตารางที่ 10 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการโครงการ	33
ตารางที่ 11 พื้นที่ใช้สอย ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ	35
ตารางที่ 12 พื้นที่ใช้สอย พื้นที่จอดรถ	35
ตารางที่ 13 พื้นที่ใช้สอยทั้งหมดของโครงการ.....	36
ตารางที่ 14 เกณฑ์การเลือกพิจารณาที่ตั้ง	42
ตารางที่ 15 การให้คะแนนของพื้นที่ตั้ง.....	42
ตารางที่ 16 แสดงสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2558-2561	46
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2558-2561	46
ตารางที่ 18 ข้อมูลของการเข้าที่พักในพื้นที่แหล่งธรรมชาติ จ.ประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2560-2561 ...	47

สารบัญรูป

	หน้า
รูปภาพที่ 1 Enso วงกลมของเซน.....	7
รูปภาพที่ 2 ะมิ ะมิในภูมิสถาปัตยกรรม	8
รูปภาพที่ 3 รูปะมิ ะมิในสถาปัตยกรรมภายใน	8
รูปภาพที่ 4 เฟอร์นิเจอร์เกี่ยวกับะมิ ะมิ.....	9
รูปภาพที่ 5 วัสดุตกแต่งภายใน	9
รูปภาพที่ 6 ประตูบานเลื่อนแบบโปร่งแสง	10
รูปภาพที่ 7 ประตูบานเลื่อน Fusuma.....	10
รูปภาพที่ 8 เรือนชงชาญี่ปุ่น	11
รูปภาพที่ 9 รูปแบบหลังคา Yosemite Kirizuma และIrimoya	11
รูปภาพที่ 10 วัสดุที่ถูกการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา	12
รูปภาพที่ 11 ไม้	12
รูปภาพที่ 12 ผลงาน TADAO ANDOเรื่องดิน	13
รูปภาพที่ 13 ผลงาน TADAO ANDOเรื่องน้ำ	13
รูปภาพที่ 14 ผลงาน TADAO ANDOเรื่องลม.....	13
รูปภาพที่ 15 ผลงาน TADAO ANDOเรื่องไฟ	14
รูปภาพที่ 16 ผลงาน TADAO ANDOเรื่องที่ว่าง	14
รูปภาพที่ 17 หลังคาเรือนพื้นถิ่นไทย	16
รูปภาพที่ 18 พื้นที่ใช้สอยเรือนพื้นถิ่นไทย	17
รูปภาพที่ 19 ยกหรือเปลี่ยนระดับพื้นเรือนพื้นถิ่นไทย.....	17
รูปภาพที่ 20 แสดงผู้ใช้งาน.....	37
รูปภาพที่ 21 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ	38
รูปภาพที่ 22 ตำแหน่งที่ Site	43
รูปภาพที่ 23 บรรยากาศของพื้นที่ Site	43
รูปภาพที่ 24 ขนาดของพื้นที่Site	44
รูปภาพที่ 25 จุดLANDMARK สถานที่ท่องเที่ยว	44
รูปภาพที่ 26 เส้นทาง การเข้าถึง Site	45
รูปภาพที่ 27 ปรากฏการณ์แต่ละเดือนในบริเวณพื้นที่Site	45

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปภาพที่ 28 การจัดวาง Zoning	48
รูปภาพที่ 29 Bubble Diagram	49
รูปภาพที่ 30 หลักการวางผัง.....	50
รูปภาพที่ 31 การวิเคราะห์ลักษณะมวลและที่ว่างเพื่อการจัดวางผังอาคาร.....	51
รูปภาพที่ 32 หลักการมองView	52
รูปภาพที่ 33 แสงและเงาแบบอะบี ซะบี.....	52
รูปภาพที่ 34 การทดลองวัสดุ.....	53
รูปภาพที่ 35 การทดลองวัสดุและsectionของวัสดุ	53
รูปภาพที่ 36 ภาพโครงการหลังการออกแบบ	54
รูปภาพที่ 37 ภาพแสดงพื้นที่สัญจรทางรถ	55
รูปภาพที่ 38 ภาพแสดงพื้นที่สัญจรทางเดิน	56
รูปภาพที่ 39 ภาพแสดงพื้นที่ว่างระหว่างอาคาร	56
รูปภาพที่ 40 1 st FLOOR PLAN	57
รูปภาพที่ 41 LAY OUT.....	58
รูปภาพที่ 42 ELEVATION	59
รูปภาพที่ 43 SECTION	60
รูปภาพที่ 44 TYPE ROOM	60
รูปภาพที่ 45 PERSPECTIVE การจำลองเหตุการณ์เปลี่ยนไปของโครงการ.....	61
รูปภาพที่ 46 PERSPECTIVE ROBBY และ ห้องอาหาร.....	62
รูปภาพที่ 47 PERSPECTIVE ทางเดิน และ พื้นที่กิจกรรม	63
รูปภาพที่ 48 PERSPECTIVE พื้นที่กิจกรรมทางเดิน.....	64
รูปภาพที่ 49 PERSPECTIVE ROOM	65
รูปภาพที่ 50 หุ่นจำลองโครงการ.....	65
รูปภาพที่ 51 หุ่นจำลองโครงการ.....	66
รูปภาพที่ 52 หุ่นจำลองโครงการ.....	66
รูปภาพที่ 53 หุ่นจำลองโครงการ.....	66
รูปภาพที่ 54 แบบบันทึกการตรวจวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 4 (11 ธ.ค. 2562).....	68

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

แนวคิดปรัชญาอะบิ ซะบิ เป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างของมนุษย์และปัจจัยทางธรรมชาติวัสดุไม่เป็นตามที่คาดหวังทำให้เกิดความมีหนี้ความไม่สมบูรณ์ของวัตถุ เป็นการยอมรับกับสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ มีตำหนิให้สวยงาม

ธรรมชาติ คือ สิ่งที่เกิดขึ้นเอง น้ำ ฝน ลม แดด ฯลฯ บางอย่างมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเพียงอย่างเดียวซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกที่เราไม่สามารถควบคุมธรรมชาติได้ทั้งหมดเพราะธรรมชาติมีความซับซ้อนและละเอียดอ่อน อาทิ เช่น น้ำ มีปัจจัยทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ มากมายในธรรมชาติความเป็นกรดเป็นด่างที่มีอยู่ในน้ำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผลไม่เป็นไปตามที่คาดหวังเกิดความเสียหาย และมีตำหนิต่าง ๆ ขึ้น

การเกิดขึ้นของตำหนิและความเสียหาย สิ่งเหล่านี้ถูกมองว่าเป็นข้อบกพร่อง แต่สำหรับข้าพเจ้าคิดเห็นว่า ข้อบกพร่องดังกล่าวเป็นจุดเด่นที่ช่วยส่งเสริมให้ผลงานนั้น มีความเป็นเอกลักษณ์ เป็นความงามตามธรรมชาติ และเป็นความงามที่แสดงให้เห็นถึงเนื้อแท้ของธรรมชาติวัสดุ เกิดจากโอกาสที่แตกต่างไปตามสถานการณ์

ลักษณะของสิ่งเหล่านี้ที่ถูกกล่าวว่าเป็นตำหนิ เช่น รอยร้าว การแตกหัก การบุบ ยุบ สลาย ละลาย หยาบ ขรุขระ ผิดรูปแบบ ไร้ระเบียบหรือไม่สะอาดตา เป็นความงามรูปแบบหนึ่งที่จะถูกมองว่าไม่สมบูรณ์แบบแม้ขัดแย้งกับหลักความงามแบบพื้นฐานที่เป็นค่านิยมของคนทั่วไป เช่น ความเรียบร้อย ความประณีต เก๋ียงเกลา สมสัดส่วน มีระบบระเบียบ และมีความกลมกล

เนื่องจากแนวคิดนี้เป็นแนวปรัชญาทำให้ยังขาด องค์ประกอบบางอย่างให้เหมาะสมกับการ ออกแบบสถาปัตยกรรม เรื่องการจัดวางองค์ประกอบของอาคาร ขาดความสัมพันธ์ของฟังก์ชันของ อาคารวิทยานิพนธ์นี้ จึงศึกษาหลักการวัสดุที่มีตำหนิโดยผ่านการควบคุมปัจจัยทางธรรมชาติ ให้ เกิดเป็นงานออกแบบเชิงทดลอง เพื่อออกแบบอาคารให้เหมาะสมตรงแนวความคิดของวะบี ชะบี

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิทยานิพนธ์

1.2.1 เพื่อการออกแบบ สถาปัตยกรรม จากแนวคิดปรัชญาวะบี ชะบี

1.2.2 เพื่อการเสนอให้เห็นความงามตามเนื้อแท้และความพิเศษของวัสดุที่แตกต่างจาก สถานการณ์ต่าง ๆ และการนำมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบ

1.2.3 เพื่อการศึกษาเรียนรู้หลักการออกแบบแนวปรัชญามาประยุกต์ใช้ในงาน สถาปัตยกรรม

1.3 ประโยชน์ที่มีต่องานสถาปัตยกรรม

1.3.1 ได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาและทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับ งานสถาปัตยกรรม

1.3.2 เรียนรู้การนำวัสดุธรรมชาติและวัสดุในพื้นที่นำมาใช้ในงานให้เหมาะสมกับงาน

1.3.3 ได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ ที่มีผลต่อวัตถุและงานสถาปัตยกรรม

1.3.4 สามารถเข้าใจ มุมมองในเรื่องของวัตถุที่มีตำหนิให้สวยงาม

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

1.4.1 ศึกษาที่มาและแนวคิดของวะบี ชะบี

1.4.2 ศึกษาเปรียบเทียบประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทย

1.4.3 ศึกษาการนำมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่ประเทศไทย

1.4.4 ศึกษาพื้นที่ตั้งในประเทศไทย ที่เหมาะสมกับงานสถาปัตยกรรม

1.4.5 ศึกษาปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของประเทศไทยที่ผลต่องานสถาปัตยกรรม

1.5 แผนดำเนินงานวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

1.5.1 ศึกษาและค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการสรุปให้เกิดความเข้าใจภาพรวมของโครงการ เพื่อถึงพฤติกรรม ลักษณะกิจกรรม และพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ เพื่อออกแบบพื้นที่ให้สอดคล้องและรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้น

1.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎีที่ค้นคว้ามาเพื่อวิเคราะห์เป็นประเด็น(Issue)เพื่อหาประโยชน์ทางสถาปัตยกรรมและเกณฑ์ความต้องการต่าง ๆ ที่ต้องศึกษาให้ได้คุณลักษณะและแนวคิด(Concept)หรือข้อเสนอในการนำไปประกอบกับการออกแบบ

1.5.3 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ตามประเด็นที่ศึกษากับปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่องานสถาปัตยกรรม สรุปเป็นแนวคิดและเกณฑ์ในการออกแบบ

1.5.4 สรุปเนื้อหา ข้อมูลทั้งหมดที่ศึกษามา มาใช้ประกอบวิเคราะห์ออกแบบทางเลือกและทำการประเมินเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียต่าง ๆ ระหว่างรูปแบบทางเลือก เพื่อตัดสินใจและนำไปพัฒนาแบบในงานสถาปัตยกรรมต่อไป

1.5.5 กำหนดที่ตั้งโปรแกรมและการใช้สอยที่เหมาะสมกับประเด็นที่ศึกษาโดยสรุปโปรแกรมที่เพื่อนำมาศึกษาออกแบบตามกระบวนการในภาคออกแบบ

ตารางแผนการดำเนินงาน ภาคการศึกษาที่ 1 (ภาคข้อมูล)

แผนงาน	สัปดาห์																			
	ก่อน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
เตรียมข้อมูล เสนอหัวข้อ	←→																			
บทที่ 1 บทนำ	←→																			
บทที่ 2																				
บทที่ 3																				
ปรับปรุงแก้ไข เอกสาร																				
ส่งร่างรายงาน																				*

←→ ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน
 ■ สัปดาห์กำหนดตรวจกับคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
 ■ สัปดาห์กำหนดตรวจกับคณะกรรมการที่ปรึกษา

ตารางที่ 1 แสดงแผนการ การดำเนินงานภาคเรียนที่ 1 (ภาคข้อมูล)

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษา

1.6.1 เข้าใจกระบวนการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรม

1.6.2 สามารถแก้ประเด็นจากข้อมูลเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดงานสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมกับโครงการและผู้ใช้สอย

1.6.3 เข้าใจการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบข้อมูลมาใช้ในงานสถาปัตยกรรม

1.6.4 เข้าใจถึงวัสดุที่นำมาประกอบใช้กับโครงสร้างในการออกแบบและการจัดองค์ประกอบพื้นที่ในงานสถาปัตยกรรม

1.6.5 เข้าใจถึงรูปแบบของระบบการศึกษาและการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับโครงการ

บทที่ 2

การศึกษาทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 การศึกษาข้อมูล

2.1.1 จุดเริ่มต้นของวะบี ชะบี

เริ่มมาจากพิธีชงชาเขียวของพระในนิกายเซ็นซึ่งย้อนไปในสมัยนั้นคนญี่ปุ่นได้รับวัฒนธรรมการดื่มชามาจากจีนมีเครื่องชงและถ้วยชาที่หรูหรา รวมไปถึงห้องที่นั่งจิบชาที่โอ้อวดแต่มีพระในนิกายเซ็น 2 ท่านที่สอนลูกศิษย์ให้ใช้ถ้วยชาที่ปั้นจากดินแทนหลายศตวรรษต่อมามีปรมาจารย์ด้านพิธีการชงชาเขียวท่าน ริคิว รัชโชโชกุนโอดะ โนบุนากะ และโชกุน โทโยโทมิ อิเดโยชิ ได้ออกแบบห้องชงชาเขียวให้มีขนาดกะทัดรัดตกแต่งอย่างเรียบง่ายอุปกรณ์ที่ใช้ชงชาเขียวเป็นแค่กาต้มน้ำเล็ก ๆ กระบวยตักน้ำและไม้ตีชาเขียวทำจากไม้ไผ่และถ้วยชาที่ปั้นด้วยมือท่านริคิวไม่ต้องการให้ไปสนใจเรื่องการตกแต่งห้องหรือการทำพิธีกรรมใหญ่โตให้มากนักเพราะเมื่อมาดื่มชาถึงถ้วยชาจะไม่สวย ห้องจะแคบ แต่เราสามารถทำหน้าที่ของตัวเองได้ นั่นจึงเป็นที่มาของคำนี้

วะบีอ้างอิงถึง	ชะบีอ้างอิงถึง
<ul style="list-style-type: none"> - วิธีชีวิตอย่างหนึ่ง, วิธีทางจิตวิญญาณอย่างหนึ่ง - สิ่ง que เข้าไปภายใน, จิตวิสัย - การสร้างความนึกคิดในเชิงปรัชญา - ปรากฏการณ์กินเนื้อที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - วัตถุสิ่งของต่าง ๆ , ศิลปะและวรรณกรรม - สิ่ง que ออกสู่ภายนอก , วัตถุวิสัย - อุดมคติทางสุนทรียภาพ - ปรากฏการณ์กินเวลา

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบ วะบี กับ ชะบี

2.1.2 คำจำกัดความวะบี – ชะบี คืออะไร

จากบทความบนหนังสือที่กล่าวว่า “ คือความงามของสรรพสิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบ ไม่คงทนถาวร คือความงามของวัตถุสิ่งของที่สงบเสงี่ยมและอ่อนน้อม คือความงามของวัตถุสิ่งของที่ไม่ยึดติดตามแบบแผน ”

2.1.3 คุณค่าเชิงจิตวิญญาณ วะบี – ชะบี

กล่าวถึง สัจจะ คือ ความจริง ธรรมชาติจะทำให้พบกับความจริง หรือที่เข้าใจได้คือกฎธรรมชาติ อย่างเช่น การเกิดตะไคร่น้ำบนพื้นหิน การใช้ไม้ที่มีตำหนิมาทำเฟอร์นิเจอร์ ทำพื้นไม้

คือการเกิดขึ้นที่แสดงให้เห็นสัจจะหรือความจริงอย่างหนึ่งของ วัชบี ชะบี ความละเอียด ความไม่สมบูรณ์ที่ถูกมองข้ามไป ซึ่งการที่จะเข้าใจคุณค่าเชิงจิตวิญญาณได้นั้น จะต้องมีความอดทนและใส่ใจมองรายละเอียด บางครั้งความงามมักเกิดจากความน่าเกลียด ไม่สมส่วน ผิดรูปผิดร่างได้ อาจพบจิตวิญญาณ วัชบี ชะบี ได้ในภาชนะสำหรับชงชายุคแรก ๆ ที่มีลักษณะหยาบ ขรุขระ มีตำหนิ มีสีสนิมัวคล้ายโคลน และพบได้ในสรรพสิ่งที่เรียบง่าย ไม่หรูหรา

2.1.4 คุณค่าเชิงวัตถุของ วัชบี ชะบี

กล่าวถึง กระบวนการทางธรรมชาติ คือ สิ่งของวัชบี ชะบี มักถูกสร้างขึ้นมาจากวัตถุที่มีความเปราะบางต่อสภาพแวดล้อมและการใช้งาน สิ่งของวัชบี ชะบี จึงเป็นเสมือนการบันทึก ดวงอาทิตย์ ลม ฝน และความร้อน ไว้ด้วยสีที่จางลงหรือการเกิดคราบสนิมต่าง ๆ สิ่งของวัชบี ชะบี มักจะมีลักษณะที่ไม่สม่ำเสมอและไม่อิงตามระเบียบแผน เล็กกะทัดรัด ไม่โอ้อวด เชื่อเชิญให้เข้าไปใกล้ เพื่อสังเกตรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มีความเรียบง่าย หยาบคล้ายเนื้อดิน สีสนิมไม่ฉูดฉาดพร่าสลัว

2.1.5 การสังเกตธรรมชาติ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในปรัชญาหรือมุมมองต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกตและหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องของธรรมชาติ กฎเกณฑ์ และวัฏจักรของธรรมชาติตามความเข้าใจของตนเอง มักได้รับมุมมองการใช้ชีวิตจากการเรียนรู้ถึงวัฏจักรของธรรมชาติ ความเปลี่ยนแปลง ความไม่จีรัง ยั่งยืน อยู่รอด การปรับสมดุลและหลากหลายเรื่องที่ได้จากความสนใจในครั้งนี้รวมถึงความชื่นชอบลักษณะของปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีส่วนร่วมกับสิ่งที่ของที่มนุษย์สร้างขึ้น และการสร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

การเกิดขึ้นของธรรมชาติที่เข้ามามีส่วนร่วมกับสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่เกิดขึ้นเอง และเกิดจากการควบคุมของมนุษย์บางส่วน เช่น ศิลปะไม้ตัดบอนไซ การเกิดคราบตะไคร่น้ำบนสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ อย่างสวนมอสของญี่ปุ่นจะเห็นถึงลักษณะของการผสมผสานกันระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นโดยมนุษย์กับสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือลักษณะของการตัดโค้งที่ถูกมนุษย์ควบคุม แต่ก็ยังคงอิงลักษณะที่แท้จริงและปล่อยให้มีการเติบโตแบบธรรมชาติ

2.2 ศิลป์แบบวาบิ-ซาบิ ความงามไม่สมบูรณ์แบบ

2.2.1 หลักที่ใช้อ้างอิงในงานศิลปะแนวเซนมักจะกล่าวถึง

2.2.1.1 ความไม่สมส่วน ความไม่สมมาตร หมายถึง ความคิดของการควบคุมความสมดุลในองค์ประกอบผ่านความไม่สมส่วนและไม่สมบูรณ์แบบ เป็นทฤษฎีของความงามแบบเซน (Zen) เช่น ภาพวาด Enso (วงกลมของเซน) มักจะวาดเป็นวงกลมที่ไม่สมบูรณ์แบบเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความไม่สมดุล ความสมบูรณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความการดำรงอยู่ความสัมพันธ์ที่มีความกลมกลืนกัน ในความสมดุลยังมีความสมดุล คือความงามตามธรรมชาติ ที่เต็มไปด้วยความน่าดึงดูด

รูปภาพที่ 1 Enso วงกลมของเซน

2.2.1.2 ความเรียบง่ายแสดงสัจจะที่แท้จริงของธรรมชาติอย่างตรงไปตรงมา หมายถึง การจัดรูปแบบของงานที่เรียบง่ายหรือการขจัดองค์ประกอบที่ฟุ่มเฟือยออกไปให้เห็นถึงความจริงตามธรรมชาติที่แสดงให้เห็นในรูปแบบธรรมดาเรียบง่ายอย่างธรรมชาติของงาน เช่น การวาง โต๊ะเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีรูปทรงไม่เป็นสี่เหลี่ยม วางในพื้นที่ของห้องครัว หรือห้องนั่งเล่น

2.2.1.3 ความสมถะเนื้อแท้ แก่นแท้ของวัตถุ หมายถึงการเห็นวัสดุที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เห็นว่าไม้ที่โดนแดด โดนน้ำฝน เวลาผ่านไป ไม้มีความชื้น มีรอยผุ มีความเรียบง่าย โดยไม่ต้องฉูดฉาด ความกะทัดรัดชัดเจน

2.2.1.4 ความเป็นธรรมชาติอันไร้การปรุงแต่ง การตีความจากความคิดของข้าพเจ้า คือการที่ตัวงานเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ หรืออยู่ร่วมกับธรรมชาติ โดยไม่มีการปรุงแต่ง โดยใช้ปรากฏการณ์ของธรรมชาติ เช่น แดด ลม ฝน หิมะ น้ำค้าง ภูเขา ท้องฟ้า ธารน้ำ แม่น้ำ เข้าอยู่ร่วมกับงานได้

2.2.1.5 ความล้ำลึกความงามอันแท้จริงที่สามารถปลุกเราให้ตื่นจากความไม่รู้ หมายถึงการรู้สึก รูปแบบของงานที่ไม่เป็นไปตามแผน รูปทรงที่บิดเบี้ยว สามารถทำให้เรามองเห็น หรือ ยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้

2.2.1.6 ความเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ รูปแบบประเพณีนิยม หมายถึงการ อิสระทางความคิดจากกฎเกณฑ์รูปแบบและประเพณีที่มีอยู่หลบหนีจากชีวิตประจำวัน

2.2.1.7 ความเงียบสงบความสงบในจิตใจอันไม่ถูกเงื่อนไขใดไต่ร้อยรัด หมายถึงพลังของความสงบ ความเงียบสงบ ความสงบในจิตใจอันไม่ถูกเงื่อนไขใดไต่ร้อยรัดความเงียบสงบและความสันโดษซึ่งอาจจะเกี่ยวกับความรู้สึกเมื่อได้อยู่ในสวนอยู่ญี่ปุ่น

2.3 การศึกษาข้อมูลในเชิงสถาปัตยกรรม

2.3.1 Landscape architecture (ภูมิสถาปัตยกรรม)

สวนญี่ปุ่นที่สะท้อนแนวคิดแบบ วาปี-ซาปี คือการนำวัสดุจากธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นมาอาศัยร่วมกัน โดยให้ผู้คนได้สัมผัสความสมถะและแบบฟอร์มที่ไม่สมบูรณ์แบบ ของพืช หิน หรือทราย รวมถึงมอส รา ที่จะมาพร้อมกับเวลาที่ผ่านไป

รูปภาพที่ 2 รูปะวะบิ ซะบิในภูมิสถาปัตยกรรม

2.3.2 Interior (สถาปัตยกรรมภายใน)

2.3.2.1 โทนสี เป็นสีเอิร์ธโทน อาจจะกล่าวถึงสีที่เรานำมาจากธรรมชาติ เช่น สีของดิน ต้นไม้ หิน เป็นต้น แต่สีจากธรรมชาติบางอย่างมีสีสันทหลากหลาย สดใส สีเอิร์ธโทนคือสีที่มีค่า SATURATION ต่ำ ภาษาไทยอาจจะเรียกว่าความอึมตัวของสีหรือความสดใสของสี

รูปภาพที่ 3 รูปะวะบิ ซะบิในสถาปัตยกรรมภายใน

2.3.2.2 เฟอร์นิเจอร์ ในหลักของอะบิ อะบิ ใช้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ มีรอยตำหนินำมาประยุกต์ใช้ เช่น ไม้ที่มีตา รอยร้าวของไม้ หินที่ขรุขระ งานช่างที่ดูผิดสภาพ

รูปภาพที่ 4 เฟอร์นิเจอร์เกี่ยวกับอะบิ อะบิ

2.3.2.3 การออกแบบตกแต่งภายในยุคปัจจุบัน ใช้ในเรื่องของสีเอิร์ธโทน ใช้เฟอร์นิเจอร์ ที่เคยกล่าวไปข้างต้น นำมาประยุกต์ใช้ ให้เข้ากันอย่างลงตัว

รูปภาพที่ 5 วัสดุตกแต่งภายใน

2.3.2.4 ประตูเลื่อนแบบโปร่งแสง หรือโชจิ (Shōji) ถูกสร้างขึ้นโดยใช้ไม้ขัดตะและเป็นการวางแล้วหุ้มด้วยกระดาษสีขาวแบบโปร่งแสง ประตูบานเลื่อนลักษณะนี้ใช้เพื่อช่วยกรองแสง ประตูบานเลื่อนแบบนี้ของบ้านบางหลังอาจทำเป็นระบบเลื่อนขึ้น-ลงลักษณะเหมือนหน้าต่าง และบางครั้งอาจมีแผ่นกระจกติดอยู่ด้านหนึ่งมีกรอบบานที่ทำจากไม้และระแนงไม้ตาข่าย ที่ทำจากไม้หรือไม้ไผ่

รูปภาพที่ 6 ประตูบานเลื่อนแบบโปร่งแสง

2.3.2.5 ประตูฟูสุมะ (Fusuma) ประตูบานเลื่อนที่ทำด้วยไม้และกระดาษ เช่นเดียวกับกับ Shōji แต่จะใช้กระดาษ ที่หนาและแสงสว่างไม่สามารถที่จะผ่านได้ เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัวหรือทำหน้าที่เป็นประตู มีขนาดโดยประมาณ 90 เซนติเมตร (3.0 ฟุต) สูง 1.8 เมตร (5'11") ในสมัยก่อน Fusuma มักจะมีการวาดภาพ ธรรมชาติ เช่น ภูเขา, ป่าไม้ หรือสัตว์ต่าง ๆ Fusuma เป็นบานเลื่อนไปทางด้านข้างเพื่อเพิ่มพื้นที่ภายในห้องพักและเมื่อเลื่อนเปิดออก จะช่วยให้ขนาดของห้อง สามารถเปลี่ยนแปลงได้

รูปภาพที่ 7 ประตูบานเลื่อน Fusuma

2.3.3 สถาปัตยกรรม

2.3.3.1 ะบิ ะบิ ที่สะท้อนให้เห็นได้ชัด ผ่านสถาปัตยกรรมและหัตถกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิธีชงชาของชาวญี่ปุ่น คือ เรือนชงชา ซึ่งแยกตัวจากสิ่งปลูกสร้างอื่น มีขนาดเล็กเพียงพอต่อการทำกิจกรรม สร้างขึ้นจากวัสดุที่ไม่มีลักษณะความคงทนถาวรที่จะต้องเสื่อมสลายไป ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมญี่ปุ่น การยกระดับอาคาร จากพื้น 30-60 ซม. แต่จะไม่สูงเท่ากับบ้านแบบไทยพื้นยกที่ต้องขึ้นบันได สำหรับการยกพื้นของบ้านญี่ปุ่นนี้ช่องว่างใต้พื้น (En-noshita) ของบ้านมีหน้าที่ระบายความชื้นเพราะว่าภูมิอากาศของประเทศญี่ปุ่นมีความชื้นมาก ซึ่งจุดนี้ค่อนข้างจะคล้ายๆกับหลักของการสร้างบ้านในไทยเหมือนกัน

รูปภาพที่ 8 เรือนชงชาญี่ปุ่น

2.3.3.2 หลังคา วัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในการก่อสร้างของหลังคาจะเป็น หญ้า ฟางข้าว สาเล่ ไม้ไผ่กระเบื้อง หิน โดยที่รูปแบบหลังคานั้นจะขึ้นอยู่กับท้องถิ่น และ อาชีพของเจ้าของบ้าน รูปแบบเหล่านี้ จะสามารถจำแนกคร่าวๆออกเป็น สามรูปแบบที่เรียกว่า Yosemite Kirizuma และ Irimoya ความหลากหลายของรูปแบบหลังคา นับเป็นหนึ่งในคุณสมบัติของบ้านญี่ปุ่น

รูปภาพที่ 9 รูปแบบหลังคา Yosemite Kirizuma และ Irimoya

มีบทความที่กล่าวถึง

“ การเดินผ่าน อ่างหินที่คราบของตะไคร่จากความชื้น
การผ่านประตูเข้าในอาคารขนาดเล็กมีแสงผ่านมาห้อย อุปกรณ์ชาติที่เรียบง่าย
ถ้วยชาจับด้วยคราบกาลเวลา สิ่งเหล่านี้ให้ความรู้สึกแบบวะบิ ชะบิ
เมื่อความสมบูรณ์ ผสมกับความหยาบกระด้างแบบมีเรื่องกาลเวลามาเกี่ยวข้อง
นั่นคือความรู้สึกของวะบิ ชะบิ ”

จากบทความ การเดินผ่านสิ่งต่าง ๆ การมองเห็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ให้ความรู้สึกที่สมบูรณ์แบบกับความไม่สวยงามวัสดุที่มีผลจากการเวลาสามารถอยู่ด้วยกันได้และทำให้เกิดอีกมุมมองหนึ่งขึ้นมา

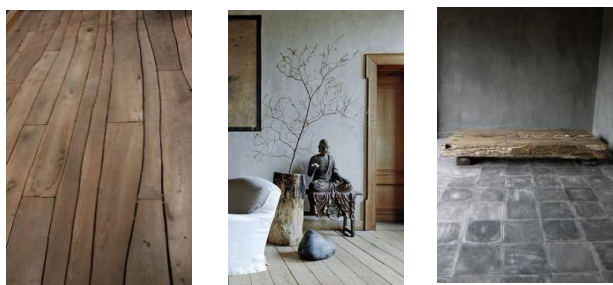
2.3.4 การนำวัสดุ มาใช้ในเชิงสถาปัตยกรรม วัสดุในวะบิ ชะบิ ที่นำมาเลือกใช้ส่วนมากมักนิยมใช้เป็นวัสดุในพื้นที่วัสดุจากธรรมชาติและวัสดุที่มีความเปราะบางต่อธรรมชาติหรือสภาพอากาศ อาทิ เช่น

2.3.4.1 พื้นปูน หิน อิฐมอญ สิ่งเหล่านี้เมื่อเกิดฝนตกมีความชื้นก่อให้เกิด มอส ตะไคร่ ปกคลุมกับตัววัสดุ

รูปภาพที่ 10 วัสดุที่ถูกการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา

2.3.4.2 ไม้ WOOD ไม้ไผ่ ไม้โตเร็ว ไม้ที่นำใช้จะมีรอยตาไม้รอยแตกร้าวหรือไม้รูปทรงที่ไม่เป็นแผ่นตรง หรือเป็นไม้ที่มีอยู่ในพื้นถิ่นอาจมีเสื่อมสภาพตามอายุของการใช้งาน ก่อให้เกิดสีที่ซีดจางมีมอสขึ้นเมื่อเกิดความชื้น

รูปภาพที่ 11 ไม้

2.4 การศึกษาข้อมูลจากอิทธิพลจากศิลปิน

2.4.1 TADA0 ANDO แนวคิดที่แฝงปรัชญาทางธรรมชาติของญี่ปุ่น

2.4.1.1 ดิน คอนกรีต ต้นไม้และฐานของสรรพสิ่งทั้งปวง

- 1) ผนัง การมองเห็นถึงวัสดุที่ไร้การปรุงแต่ง
- 2) ต้นไม้ ธรรมชาติ การให้ธรรมชาติเป็นอีกส่วนหนึ่งของอาคาร
- 3) ฐานรากของอาคาร

รูปภาพที่ 12 ผลงาน TADA0 ANDO เรื่องดิน

2.4.1.1 น้ำ บ่อน้ำ เม็ดฝน และความไม่สะดวกสบายอันน่าเพลิดเพลิน

- 1) บ่อน้ำ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ การให้แสงแดดที่ตกกระทบพื้นผิวน้ำ
- 2) ฝนกับที่ว่างของอาคาร
- 3) การเห็นเงาสะท้อนสิ่งต่างๆกับน้ำ

รูปภาพที่ 13 ผลงาน TADA0 ANDO เรื่องน้ำ

2.4.1.3 ลม สายลมที่กำหนดได้ทั้งภายนอกและภายใน

- 1) สร้างช่องเปิด ดึงดูดลมให้ไหลเวียนภายในอาคาร ทำให้รู้สึกได้ถึงลมพัด

ธรรมชาติแม้อยู่ในอาคาร

รูปภาพที่ 14 ผลงาน TADA0 ANDO เรื่องลม

2.4.1.4 ไฟ แสงแดดและเงาสลัว

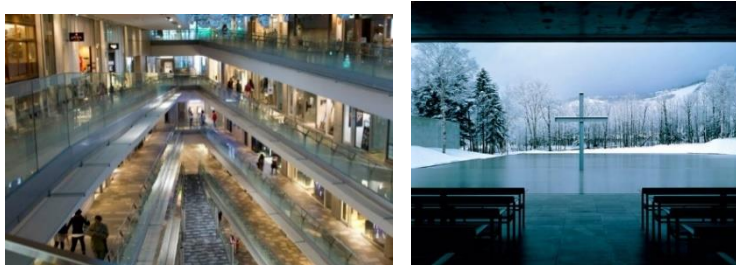
1) จัดวางผนังเพดานและกันสาดให้แสงทำมุมตกกระทบลงบนพื้นหินหรือ
บ่อน้ำทำให้เกิดspaceภายในอาคารโดยธรรมชาติ

รูปภาพที่ 15 ผลงาน TADAO ANDO เรื่องไฟ

2.4.1.5 ที่ว่าง จากความว่างเปล่าสู่สิ่งสมบูรณ์

- 1) ลานโล่งกลางอาคาร
- 2) การเจาะเพดาน
- 3) การสร้างพื้นกว้างในพื้นที่ว่าง
- 4) สร้างพื้นที่รอบอาคารให้กว้าง

รูปภาพที่ 16 ผลงาน TADAO ANDO เรื่องที่ว่าง

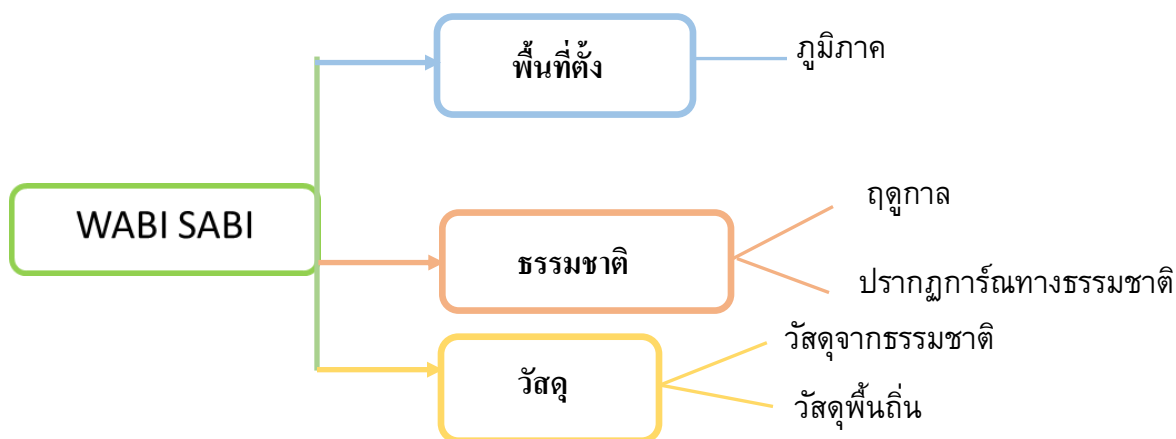
สรุปที่เกี่ยวข้องงานของอันโตะ

การสลายความสมบูรณ์ของรูปทรง การไม่ยึดติดกับความเชื่อดั้งเดิมในเรื่องของ
การใช้เรขาคณิตแบบเต็มรูปแบบ ไม่ใช่ระบบในการควบคุมองค์ประกอบ ประสานกันของรูปทรงที่
มากกว่าหนึ่งทำให้เกิดพื้นที่ใหม่ที่คาดคําควณไม่ตั้งแต่แรก

ความสัมพันธ์กับธรรมชาติในงานของอันโตะ ไม่ใช่แค่การปลูกต้นไม้รอบบริเวณ
พื้นที่บ้าน การจัดตกแต่งสวน สิ่งของเครื่องใช้หรือตัวอาคารที่เป็นวัสดุธรรมชาติแต่เป็นการมุ่งเน้น
ไปที่ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ตัวบุคคล แสงและอากาศ

อันโตะ พยายามสร้างความสัมพันธ์กับธรรมชาติทั้งที่สัมผัสได้ด้วยตาและไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยตา เช่น ความสัมพันธ์ในเรื่องของแสง เวลา ลม ฤดูกาล ในงานของอันโตะมักถูกสร้างควบคู่ไปกับแนวคิดนี้

2.5 หลักที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 พื้นที่ตั้ง จากการศึกษา พื้นที่เป็นส่วนสำคัญของงาน เนื่องจากพื้นที่สามารถให้มุมมองกับตัวงานหรือตัวอาคารที่แตกต่างกันไป เช่น อาคารที่มีหิมะปกคลุม อาคารที่มีฝนตกมากก็ จะสามารถสร้างพื้นที่ว่างระหว่างตัวงานกับฝนหรือพื้นที่ตั้งที่สามารถมองทิวทัศน์ได้มุมกว้างมีภูเขาหมอก แสงอาทิตย์

2.5.2 เวลา (TIME) ความเสื่อมสภาพของงานตามเวลา

2.5.3 ธรรมชาติ

2.5.3.1 ฤดูกาล

2.5.3.2 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

2.5.3.3 สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่ตามธรรมชาติของสิ่งนั้น ๆ เช่น ต้นไม้ คน ภูมิภาค

2.5.3.4 ที่เป็นไปเองโดยไม่ได้ปรุงแต่ง เช่น สีธรรมชาติ กลิ่นธรรมชาติ

2.5.4 วัสดุการใช้งาน

2.5.4.1 วัสดุจากธรรมชาติ

2.5.4.2 วัสดุที่เปราะบางต่อธรรมชาติ

2.5.5 ปรัชญาเซ็น(ZEN)

2.5.5.1 ที่ว่าง

2.5.5.2 ความโปร่ง โล่ง

2.5.5.3 สงบ เรียบง่าย

2.5.5.4 ซึมซับบรรยากาศ แสงแดด

2.5.5.5 มองเห็นความงดงามแท้จริงในธรรมชาติ (Modern Japanese)

2.6 การศึกษาข้อมูลในเชิงสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในไทย

2.6.1 เอกลักษณะเรือนพื้นถิ่น หลังคา

เรือนพื้นถิ่นส่วนใหญ่เอกลักษณ์ที่ปรากฏชัดเจนที่สุดและเป็นสิ่งแรกที่รับรู้ คือ รูปทรงหลังคาเรือนเพราะหลังคาเป็นส่วนประกอบที่รับรู้ด้วยสายตาที่มีขนาดใหญ่และรูปแบบแตกต่างกันจนสามารถบอกได้ว่า เราจดจำเอกลักษณ์ของเรือนพื้นถิ่นที่รูปทรงหลังคาเป็นส่วนใหญ่ และจะแยกแยะเรือนพื้นถิ่นได้ยาก ถ้าเราเอาหลังคาออก รูปแบบหลังคาของเรือนพื้นถิ่นต่าง ๆ

รูปภาพที่ 17 หลังคาเรือนพื้นถิ่นไทย

2.6.2 ผังพื้น ผังบริเวณ และการขยาย

2.6.2.1 นอกจากรูปแบบทรงหลังคาที่มีรูปแบบเอกลักษณ์แล้ว ประเด็นอื่น ๆ ที่จะสามารถพิจารณาความเหมือนความแตกต่างของเรือนพื้นถิ่นต่าง ๆ ได้ คือ ผังพื้น ผังบริเวณ การขยายตัวเพื่อรองรับครอบครัวขยาย

2.6.2.2 เรือนพื้นถิ่นไทย มีการใช้สอยพื้นฐานเหมือนกัน คือ ซานโถง ระเบียง ห้องนอน ห้องครัว ใต้ถุนเรือน

2.6.2.3 เรือนชาวเขา รวมการใช้สอยพื้นฐานไว้ภายใน ภายใต้หลังคาและห้องเดียวกัน คือ ส่วนโถง ส่วนนอน และครัวไฟ

2.6.2.4 การใช้สอยพื้นที่ เรือนไทยภาคกลาง มีการใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่งภายในเรือนหลังหนึ่งเท่านั้น หลายการใช้สอย ก็หลายหลังคา เช่น ห้องนอน ครัว หอนก หอนั่ง แต่เรือนไทยภาคกลางแบบ เรือนไทยนอกระบบ มีการรวมพื้นที่ใช้สอยหลาย ๆ อย่างเข้าไว้ภายในเรือนหลังคาหนึ่ง เช่นเดียวกับเรือนพื้นถิ่นไต ในล้านนาและข้างเคียง

รูปภาพที่ 18 พื้นที่ใช้สอยเรือนพื้นถิ่นไทย

2.6.2.5 การยกหรือเปลี่ยนระดับพื้นเรือน เรือนพื้นถิ่นไทยทุกแห่งมีการยกเปลี่ยนระดับพื้นเรือนทั้งสิ้น จุดประสงค์การยกระดับพื้นนี้ เป็นทั้งการกำหนดหรือแปลงพื้นที่ใช้สอยแทนการใช้ผนัง การแสดงหวงห้าม (ไทยมุสลิม) การรับลม (เรือนไทยภาคกลาง)

รูปภาพที่ 19 ยกหรือเปลี่ยนระดับพื้นเรือนพื้นถิ่นไทย

2.6.3 การใช้วัสดุก่อสร้าง

เรือนพื้นดินทุกแห่งใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นเป็นวัสดุสร้าง ในสมัยโบราณของไทยการใช้วัสดุแตกต่างกันที่ฐานะสังคม ชนชั้นกษัตริย์ใช้วัสดุถาวรประเภทเครื่องก่อและเครื่องไม้อย่างดี เป็นวัสดุก่อสร้างที่อยู่อาศัย ชนชั้นสูงหรือผู้นำในสังคมหรือผู้มีบรรดาศักดิ์จะใช้ไม้จริงก่อสร้างบ้านเรือน ส่วนสามัญชนทั่วไป ใช้วัสดุกึ่งถาวรจำพวกไม้ไผ่ หญ้าคาเป็นวัสดุสร้างบ้านเรือน

2.7 ผลการศึกษา

ผลการศึกษา ะบิ ะบิเบื้องต้น การออกแบบแนวความคิดนี้ มีข้อแตกต่างอยู่หลากหลาย เนื่องด้วยเป็นแนวปรัชญาที่เกิดขึ้นในประเทศ ญี่ปุ่น ซึ่งงานที่ข้าพเจ้าจะออกแบบอยู่ในประเทศไทย มักมีหลายอย่างที่ไม่เหมือนกัน อาทิ เช่น

2.7.1 สภาพอากาศ ฤดูกาล ในสภาพอากาศของประเทศญี่ปุ่น มีความชัดเจนที่เราสามารถมองเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลง อาทิ เช่น ฤดูหนาวเกิดหิมะ ฤดูใบไม้ร่วงใบไม้มีการเกิดสี

ฤดูร้อน	ฤดูใบผลิ	ฤดูใบไม้ร่วง	ฤดูหนาว
			

ตารางที่ 3 ตารางฤดูกาลของประเทศญี่ปุ่น

2.7.2 พื้นที่ตั้ง เนื่องจากแนวความคิดนี้อยู่ในประเทศญี่ปุ่น จะมีความแตกต่างในเรื่องของอากาศ วัสดุ ที่ข้าพเจ้าจะต้องนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย จึงต้อง เลือกพื้นที่ ที่เหมาะสมและใกล้เคียงกับแนวความคิดนี้ให้สอดคล้องมากที่สุด

บทที่ 3

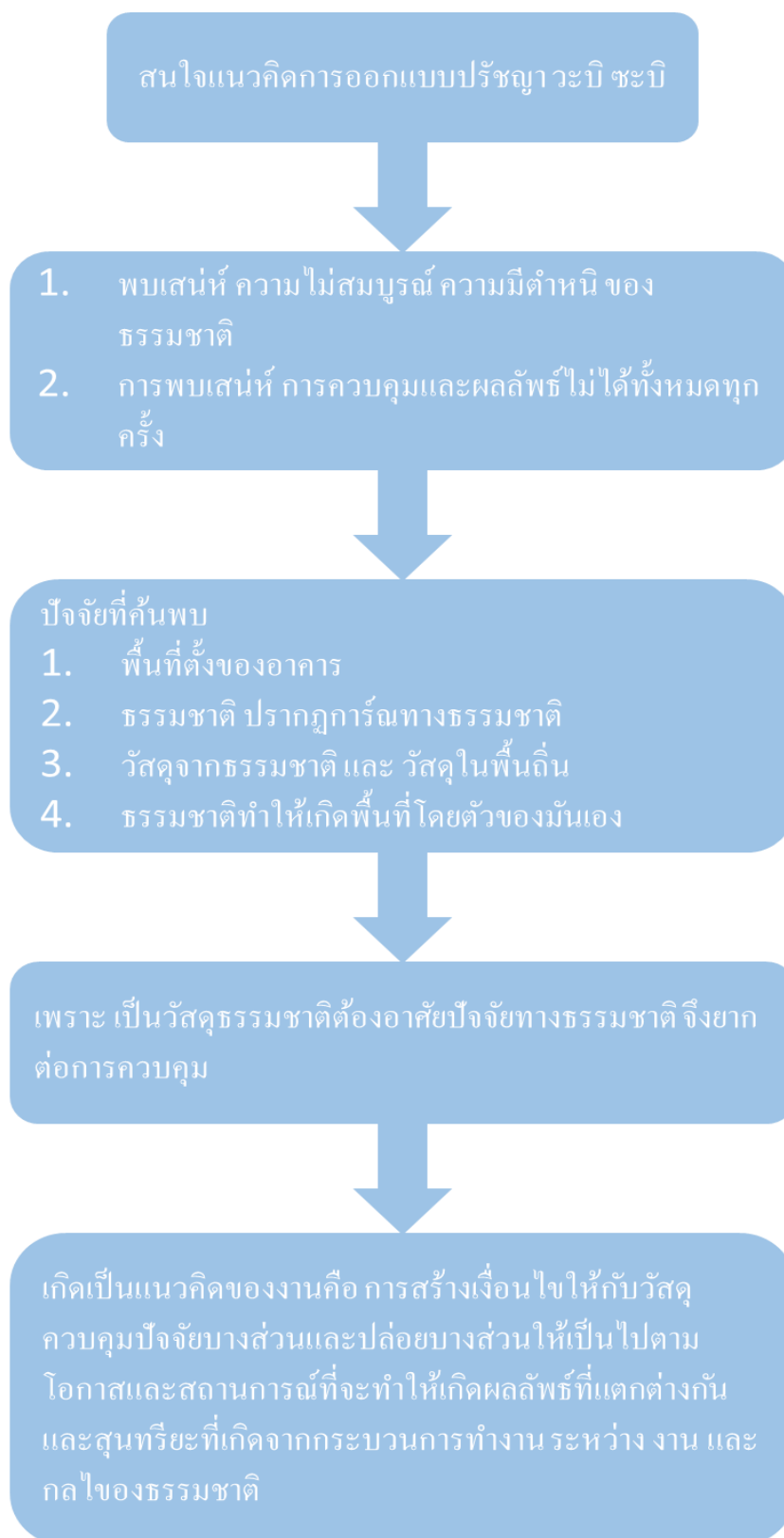
กระบวนการ วิเคราะห์ ข้อมูล

จากแรงบันดาลใจข้างต้นที่กล่าวไว้เกี่ยวกับประวัติที่มาการสร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ รวมทั้งอิทธิพลจากแนวคิดต่าง ๆ เช่นปรัชญาที่ได้จากการสังเกตธรรมชาติ ความชื่นชอบแนวคิดแบบวะบิ ชะบิ ข้าพเจ้าจึงริเริ่มการสร้างสรรค์ด้วยวิธีการทดลองกับวัสดุ การจัดองค์ประกอบของผิงเพื่อค้นหาสิ่งต่าง ๆ ที่น่าสนใจ

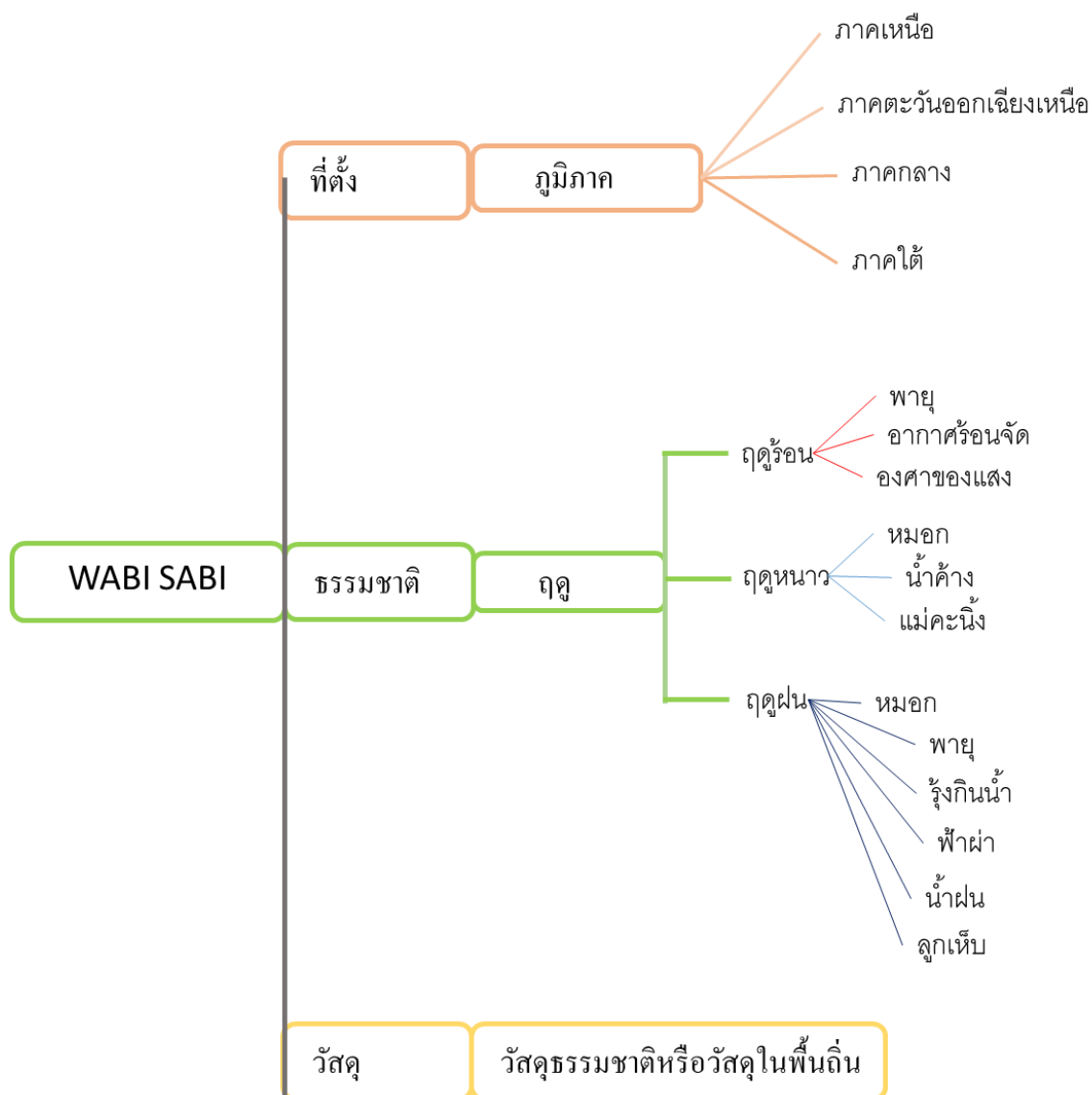
ในช่วงประสบการณ์แรก ๆ การหา การคิดค้น การวิเคราะห์ การทดลองวัสดุ ข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้มีความรู้เท่าไรนัก บ่อยครั้งการทำงานไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ก็ไม่ได้มาจากทักษะฝีมือเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของกระบวนการของกลไกธรรมชาติ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อตัววัสดุที่เป็นปัจจัยทางธรรมชาติส่งผลให้ควบคุมเป็นตั้งใจหรือคาดเดาผลลัพธ์ไม่ได้ทุกครั้งไปทำให้เกิดที่มาของประเด็นในการทำงานครั้งนี้คือค้นหาความพิเศษของวัสดุในทัศนะของข้าพเจ้าด้วยวิธีการสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ กับวัสดุโดยอาศัยปัจจัยธรรมชาติทั้งที่สามารถมองเห็นและไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ซึ่งข้าพเจ้าจะควบคุมบางสิ่งและปล่อยบางอย่างให้เป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของโอกาสและสถานการณ์ แสดงผลลัพธ์ของงานที่คาดเดาไม่ได้ทั้งหมด อาจจะไม่สมบูรณ์ เกิดมอส ตะไคร่น้ำ แดกร้าวบางแล้วแต่โอกาส

ตัวแปรของโอกาสและสถานการณ์เป็นเรื่องที่ครอบคลุมถึงเรื่องจังหวะเวลาหรือ สถานการณ์ และสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ปัจจัยธรรมชาติที่มีผลต่อโครงการนั้นยากต่อการควบคุมเช่นกันจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจเพื่อที่จะค้นหาพิเศษของผลลัพธ์ที่ไม่เป็นตั้งใจ ผลลัพธ์บางอย่างจะคาดเดาได้เพียงคร่าว ๆ เท่านั้น แต่จะไม่สามารถคาดเดาได้ทั้งหมดเพื่อเป็นการปล่อยให้เกิดขึ้นที่ไว้สำหรับจินตนาการ

ฝังความคิด

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจัดทำรายละเอียดโครงการ

3.1.1 การวิเคราะห์กำหนดโปรแกรมโครงการ

3.1.1.1 การเลือกประเภทของอาคาร

แนวทางหรือประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาในบทที่ 3 ทำให้เกิดความคิดที่พื้นที่วะบิ ชะบิในประเทศไทยที่ได้ศึกษานั้นมีแนวทางที่จะนำไปใช้กับตัวโปรแกรมที่จำหน่ายเสนอ ดังต่อไปนี้

- 1) การได้สัมผัส รับรู้ ร่วมกับกับธรรมชาติ
- 2) การนำวัสดุพื้นถิ่นหรือวัสดุธรรมชาติที่หลากหลาย
- 3) ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ตัวบุคคล แสงแดดและอากาศ
- 4) การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ของวะบิ ชะบิกับโครงการ
- 5) การใช้ธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนร่วมในโครงการโดยตรง
- 6) การอยู่รวมในระยะเวลาหลายปี

	ศูนย์การเรียนรู้	Museum	Resort	โฮมสเตย์
การได้สัมผัส รับรู้ ร่วมกับกับธรรมชาติ	5	3	3	4
การนำวัสดุพื้นถิ่นหรือวัสดุธรรมชาติที่หลากหลาย	4	3	3	3
ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ตัวบุคคล แสงแดดและอากาศ	4	2	3	4
การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ของวะบิ ชะบิกับโครงการ	3	3	2	3
การใช้ธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนร่วมในโครงการโดยตรง เช่น แสงแดด น้ำ ลูษา	3	4	4	4
	19	15	15	18

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบเป็นไปได้ของโปรแกรม

การเลือกประเภทของโครงการที่มาจากที่ตั้งเกณฑ์ในการเลือก และได้ออกมาเป็นโครงการที่เหมาะสมกับการใช้แนวคิดแบบวะบิ ชะบิ ที่หลากหลายแบบไทยเข้ามาในโครงการ เป็นโครงการประเภทโฮมสเตย์แต่เนื่องด้วยถ้านำโครงการโฮมสเตย์มาเป็นโครงการ อาจจะไม่เหมาะสมเลยนำ โครงการ รีสอร์ทมาผสมผสานกับโฮมสเตย์เข้าด้วยกัน จึงเป็น โครงการ รีสอร์ทที่นำวิถีพื้นถิ่น วิถีชีวิตในพื้นที่ วัสดุในพื้นที่ วัสดุธรรมชาติ เข้ามาเป็นส่วนประกอบของโครงการนี้ด้วย

3.1.2 องค์ประกอบหลักของโครงการ

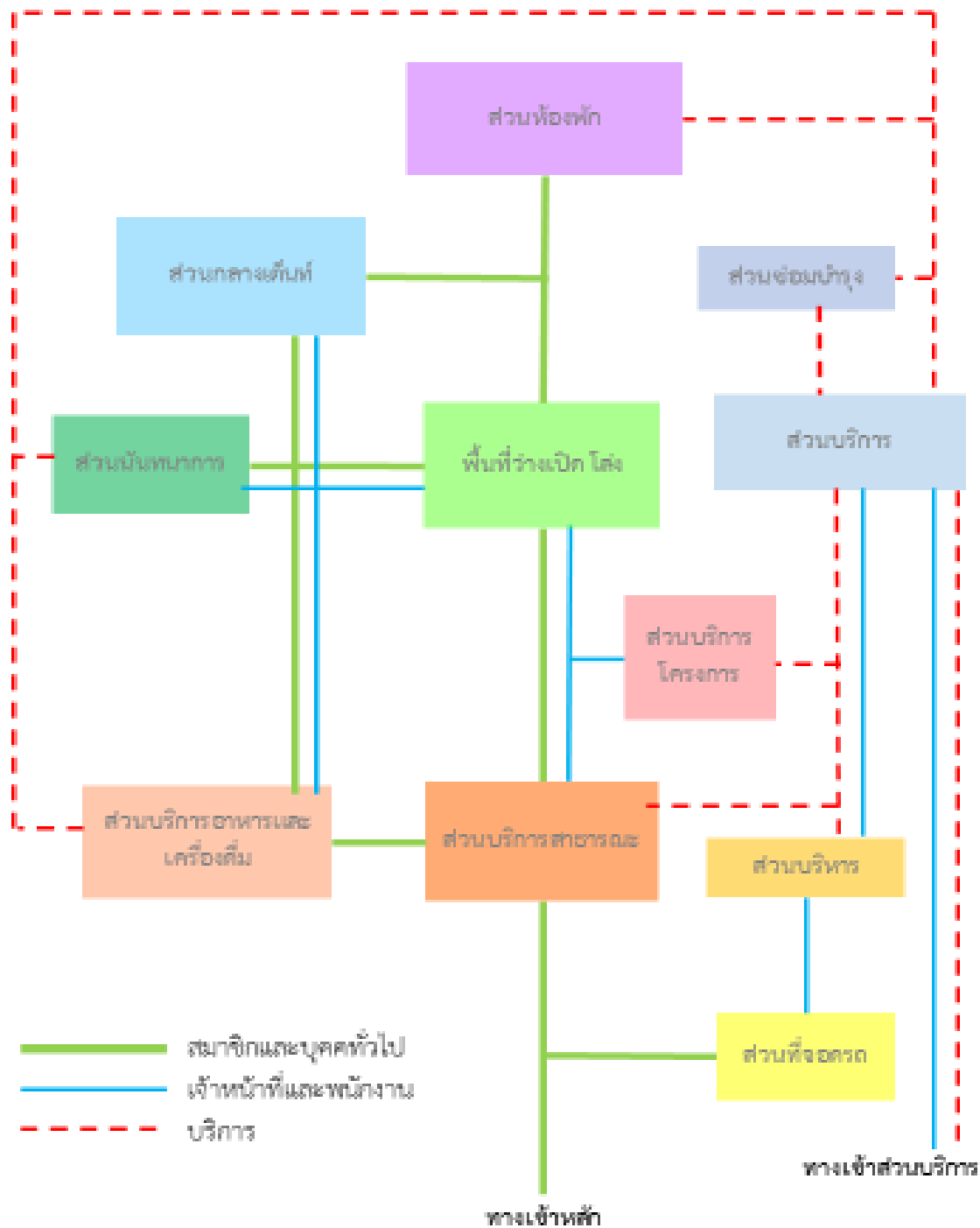
รีสอร์ทในเชิงโฮมสเตย์ เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในแหล่งธรรมชาติ แหล่งอุทยาน พื้นที่ เป็นเขา ตัดทะเล จึงมีกิจกรรมเรียนรู้ ศึกษาตามสภาพแวดล้อมของพื้นที่ ภายในโครงการมี องค์ประกอบดังนี้

3.1.2.1 องค์ประกอบโครงการ

- ก. ส่วนบริการสาธารณะ (Public Space)
- ข. ส่วนบริหารโครงการ (Administration Space)
- ค. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food & Beverage Space)
- ง. ส่วนบริการด้านนันทนาการ
- จ. ส่วนห้องพัก (Guest Space)
- ฉ. ส่วนพื้นที่ทางเดินเท้า
- ช. ส่วนบริการโครงการ (General Service Space)
- ซ. ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ
- ฅ. ส่วนที่จอดรถ (Parking Space)

จากการแบ่งองค์ประกอบหลักของโครงการนี้ ทุกส่วนมีความสำคัญที่แตกต่างกัน หน้าที่ของแต่ละส่วน โดยมีความสัมพันธ์กันในแต่ละส่วน เนื่องจากต้องการเชื่อมโยงและ ประสานงานตลอดจนควบคุมดูแล โดยแสดงความสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของโครงการได้ ดังนี้

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของโครงการ

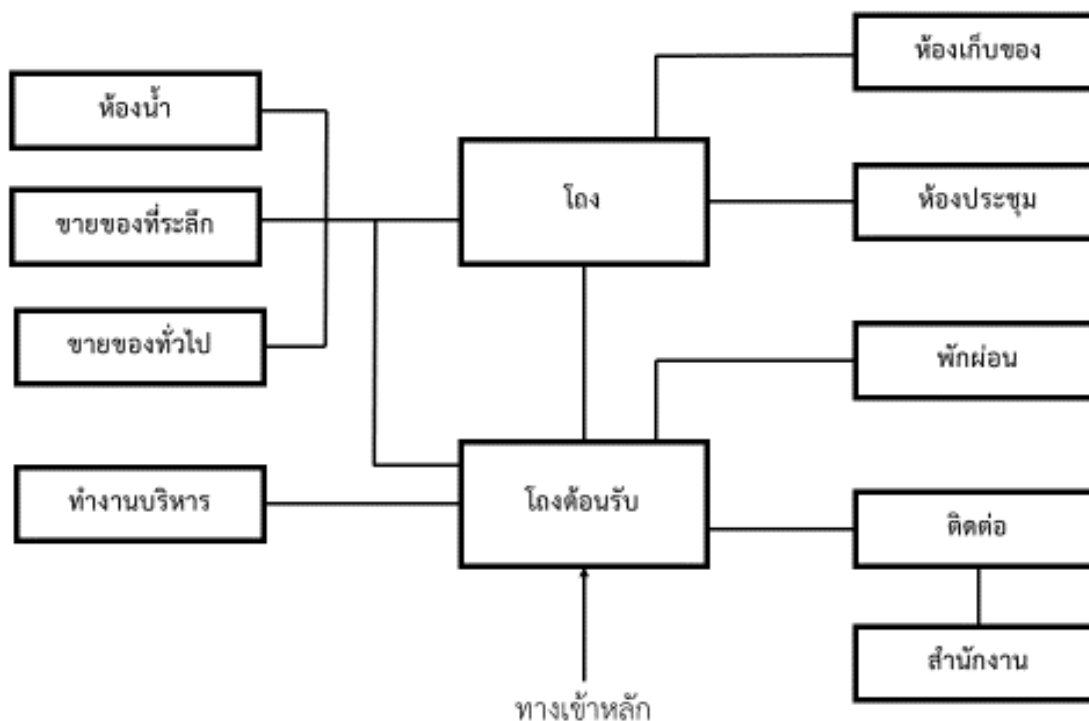
3.1.3 หน้าที่ใช้สอยองค์ประกอบหลักของโครงการ

ก. ส่วนบริการสาธารณะ (Public Space)

ในส่วนบริการสาธารณะเป็นพื้นที่ส่วนกลางของโครงการ ทำหน้าที่เชื่อมต่อและประสานงานการดำเนินการต่าง ๆ ในโครงการ โดยผู้ที่เข้ามาใช้บริการและผู้ติดต่อสามารถใช้บริการในส่วนนี้ได้โดยตรง ซึ่งไม่จำเป็นต้องผ่านส่วนอื่น ๆ

1. โถงติดต่อ
2. พักผ่อนบริเวณโถงต้อนรับ
3. ติดต่อ ประชาสัมพันธ์
4. ห้องประชุม
5. ร้านขายของ
6. ห้องเก็บของ
7. ห้องน้ำ

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนบริการสาธารณะ

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่/หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
1.ส่วนบริการสาธารณะ					
โถงต้อนรับ	50	1	50	50	A
พักผ่อนบริเวณโถงต้อนรับ	50	1	68.9	68.9	H
ติดต่อ ประชาสัมพันธ์	3	1	7.5	7.5	T
ส่วนพนักงานเก็บขยะ	2	1	1.8	1.8	T
ห้องเก็บขยะ	2	1	2	2	T
ห้องประชุม	40	1	61.6	61.6	A
ร้านขายของ					
-ขายของที่ระลึก		1	20	20	C
-ขายของทั่วไป		1	20	20	C
ห้องเก็บของ		1	4	4	C
ห้องครัว					
- ชาย		1	9.25	9.25	A
- หญิง		1	7.5	7.5	A
รวมพื้นที่				253	
ทางสัญจร 30%				76	
รวมพื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ				329	

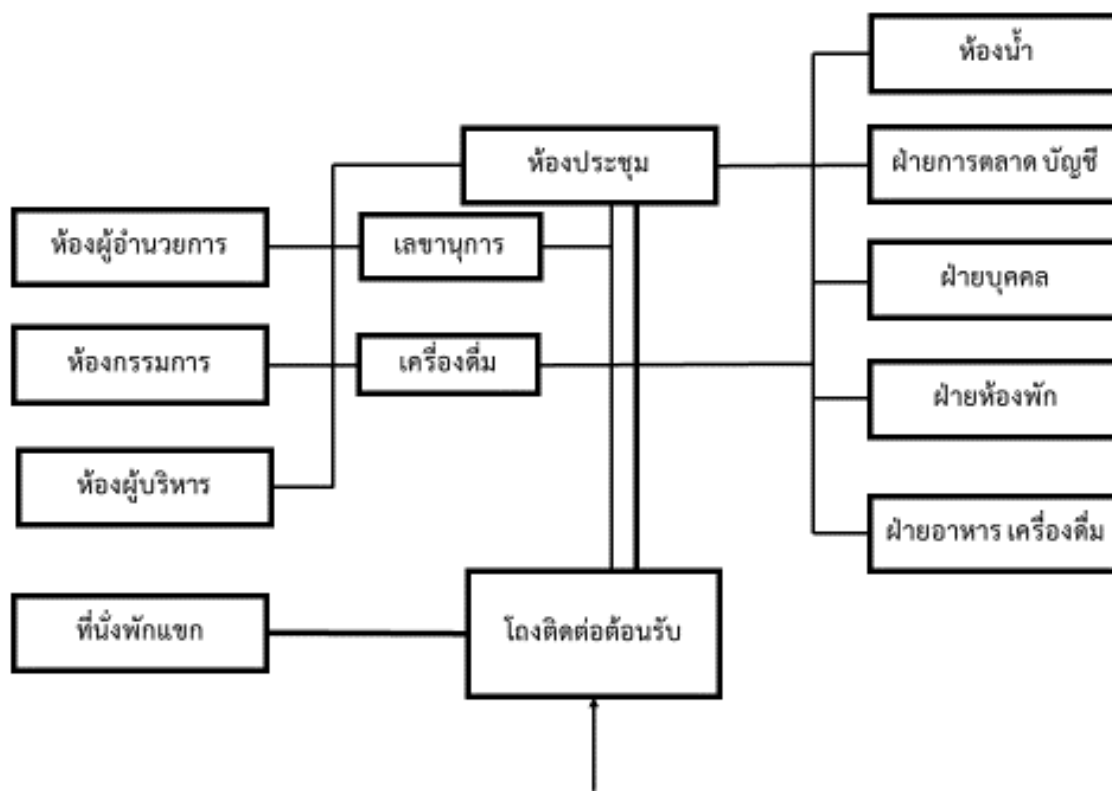
ตารางที่ 5 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการสาธารณะ

ข. ส่วนบริหารโครงการ (Administration Space)

ส่วนบริหารโครงการ ทำหน้าที่ดำเนินการภายในโครงการโดยบุคลากรและเจ้าหน้าที่ของโครงการ ซึ่งควบคุมดูแลการดำเนินการฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

1. โถงติดต่อ ต้อนรับ
2. ห้องผู้อำนวยการ
3. ห้องประชุม
4. สำนักงานทั่วไป
5. ติดต่อประชาสัมพันธ์
6. สำนักงานผู้บริหาร
7. เตรียมเครื่องดื่ม
8. ห้องน้ำ

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนบริหารโครงการ

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่/หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ส่วนบริหารโครงการ					
ห้องผู้อำนวยความสะดวก+ห้องน้ำ	1	1	38.5	38.5	A
ห้องผู้บริหาร+ห้องน้ำ	3	2	27.5	27.5	A
ห้องผู้จัดการทั่วไป	1	1	24.74	24.74	A
ผู้จัดการฝ่ายต้อนรับ	1	1	4.08	4.08	A
ผู้จัดการฝ่ายพัก	1	1	4.08	4.08	A
ห้องประชุม	16	1	22	22	A
พื้นที่รักษาความปลอดภัย	1	1	7.92	7.92	A
สำนักงานทั่วไป	1	1	4.08	4.08	A
สำนักงานผู้บริหาร	1	1	4.08	4.08	A
พื้นที่เตรียมเครื่องดื่ม		1	12	12	A
ห้องเก็บของ			30	30	A
ห้องน้ำ					
- ชาย		1	7.5	7.5	A
- หญิง		1	5.5	5.5	A
รวมพื้นที่				192	
ทางสัญจร 30%				58	
รวมพื้นที่				250	

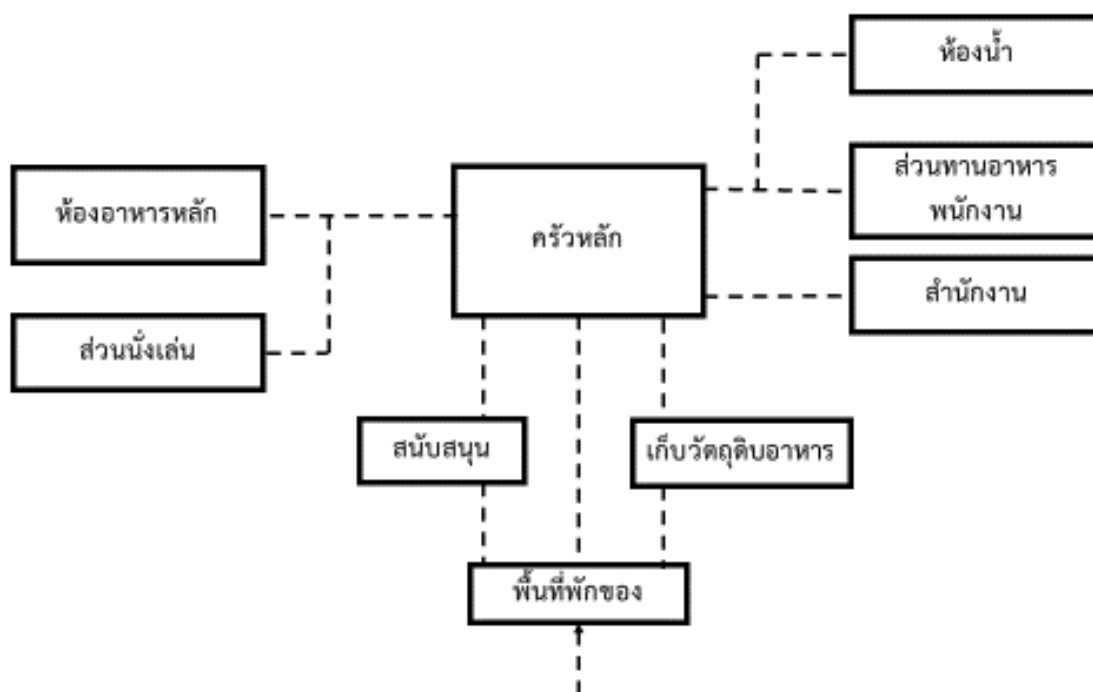
ตารางที่ 6 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริหารโครงการ

ค. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food & Beverage Space)

ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม จัดแบ่งประเภทของการให้บริการที่แตกต่างกัน ในเรื่องของบรรยากาศในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม

1. ห้องอาหารหลัก
2. ส่วนนั่งเล่น+ทานอาหาร
3. ครั้วหลัก
4. สำนักงานส่วนบริการอาหาร
5. ส่วนสนับสนุนครั้วหลัก
6. ส่วนทานอาหารพนักงาน
7. ห้องเก็บวัตถุดิบอาหาร
8. ห้องน้ำ

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม

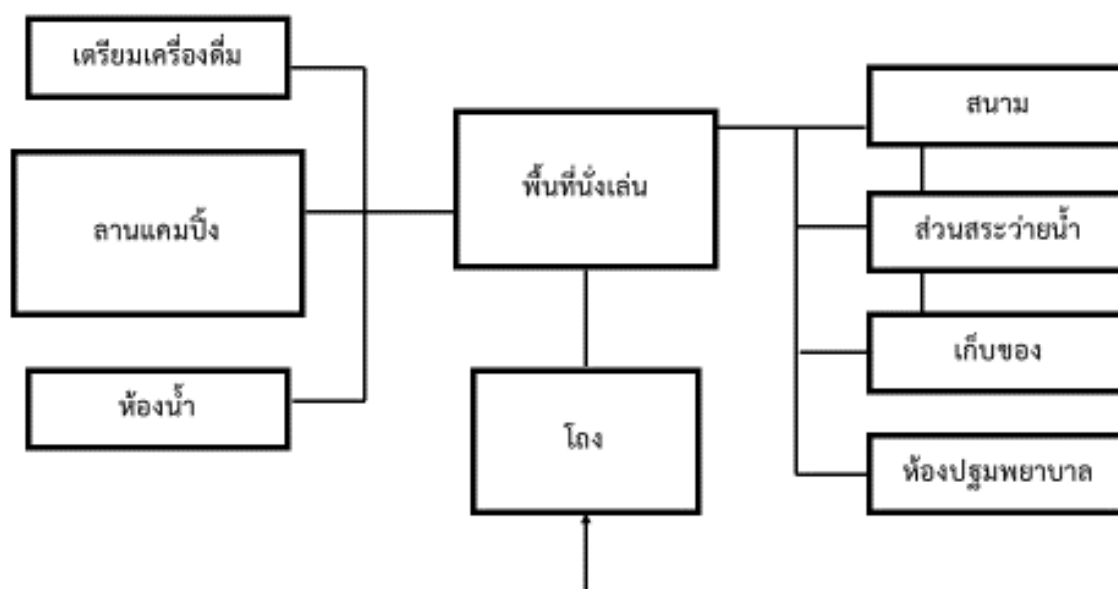
ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม					
ห้องอาหารหลัก	50	1	112	112	T
ส่วนนั่งเล่น ทานอาหาร	30	1	67.2	67.2	A
ครัวหลัก	5	1	62.4	62.4	A
สำนักงานส่วนบริการอาหาร	2	1	20	20	C
ส่วนสนับสนุนครัวหลัก	2	1	11.5	11.5	A
ห้องเก็บวัตถุดิบอาหาร		1	25	25	H
ส่วนทานอาหารพนักงานห้องเก็บของ	28		57.5	57.5	A
ห้องน้ำ					
- ชาย		1	9.25	9.25	A
- หญิง		1	7.5	7.5	A
รวมพื้นที่				373	
ทางสำรอง 30%				112	
รวมพื้นที่				485	

ตารางที่ 7 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม

ง. ส่วนบริการด้านนันทนาการ

1. เตรียมเครื่องดื่ม
2. ส่วนสระว่ายน้ำ
3. สนาม
4. ลานแคมป์
5. ห้องน้ำและห้องเก็บของ (แขก)
6. ห้องปฐมพยาบาล

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนบริการด้านนันทนาการ

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ส่วนบริการด้านนันทนาการ					
ห้องปฐมพยาบาล	1	1	33	33	C
ส่วนสระว่ายน้ำ		1	1875	1875	A
สนาม		1			
ลานแคมป์ปิ้ง					
เก็บของ (แยก)					
- ชาย	13	1	28	28	T
- หญิง	12	1	28	28	T
ห้องน้ำ					
- ชาย		1	9.25	9.25	T
- หญิง		1	7.5	7.5	T
รวมพื้นที่				1983	
ทางสัญจร 30%				595	
รวมพื้นที่				2578	

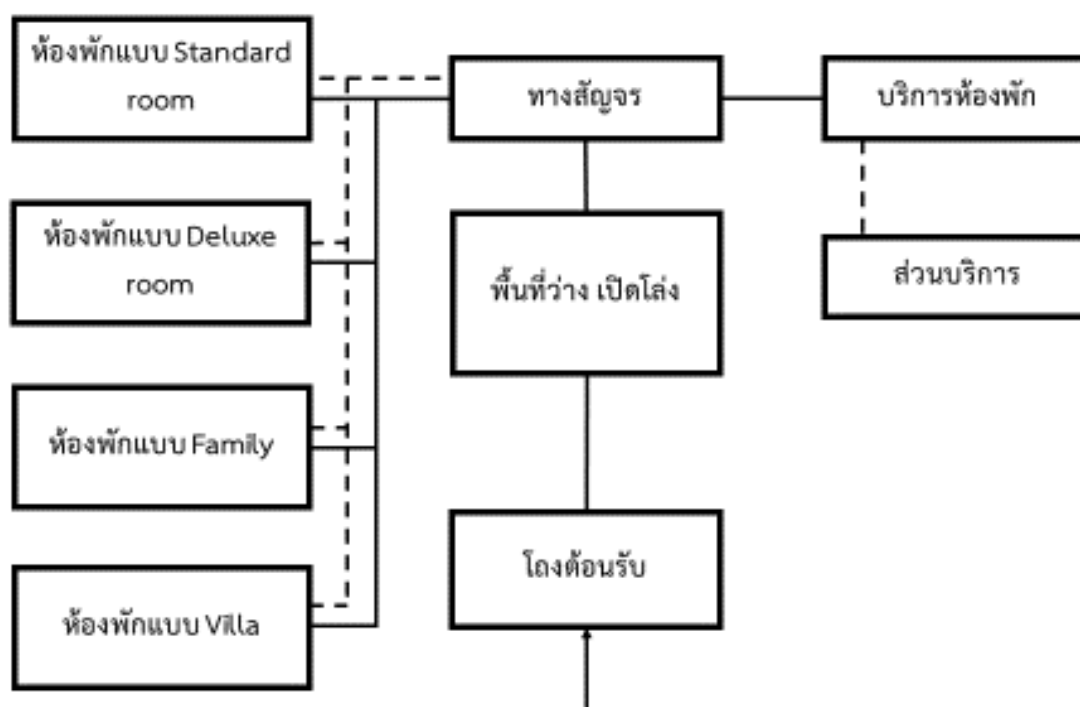
ตารางที่ 8 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการด้านนันทนาการ

จ. ส่วนห้องพัก (Guest Space)

ส่วนห้องพักของผู้ใช้บริการโครงการ

1. ห้องพักแบบ Standard room ห้องพักเดี่ยว
2. ห้องพักแบบ Deluxe room ห้องพักมีเตียงขนาดใหญ่
3. ห้องพักแบบ Villa มีความเป็นส่วนตัว
4. ห้องพักแบบ Family เป็นห้องที่พักได้หลายคนเป็นครอบครัว

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่/หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ส่วนห้องพัก					
ห้องพักแบบ Standard room	2	20	32	640	A,C
ห้องพักแบบ Deluxe room	2-3	6	54	384	A,C
ห้องพักแบบ Family	4	6	64	384	A,C
ห้องพักแบบ Villa	4-6	4	100	400	A,C
ส่วนบริการห้องพัก	4	1	56	56	A
รวมพื้นที่				1864	
ทางสัญจร 30%				560	
รวมพื้นที่				2424	

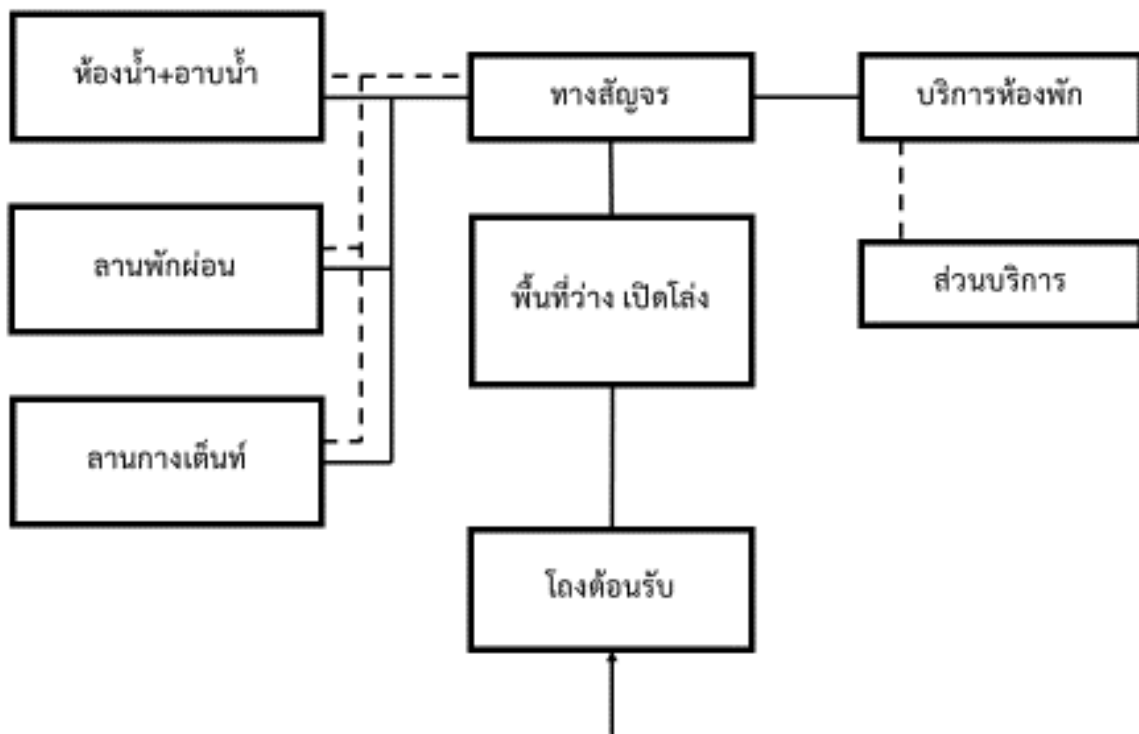
ตารางที่ 9 พื้นที่ใช้สอย ส่วนห้องพัก

จ. ส่วนพื้นที่ทางเดินที่

ส่วนพื้นที่ลานทางเดินที่ของโครงการ

1. ลานทางเดินที่
2. ห้องน้ำ+ที่อาบน้ำ

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนพื้นที่ทางเดินที่

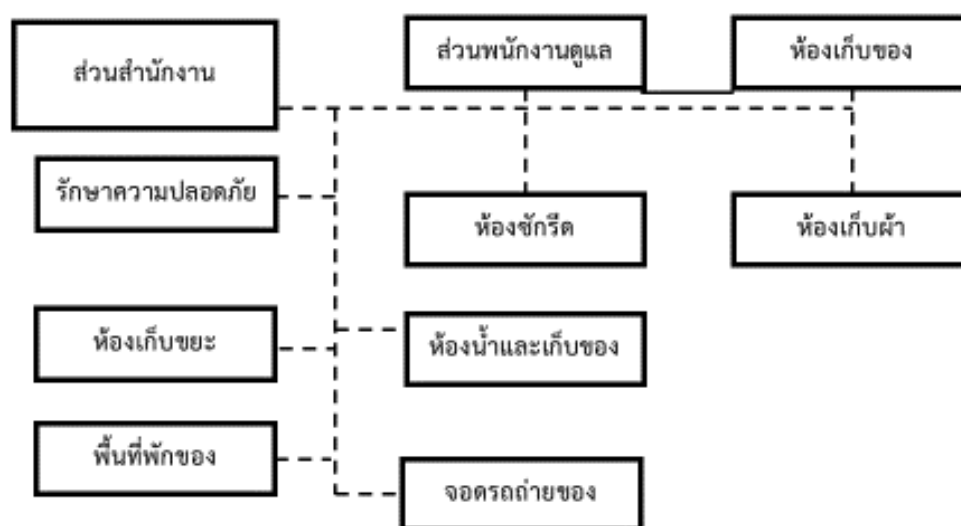
ข. ส่วนบริการโครงการ (General Service Space)

ส่วนบริการโครงการที่ให้บริการทั่วไปภายในโครงการ ซึ่งเป็นส่วนหลักในการให้บริการของพนักงานในโครงการ

1. สำนักงานส่วนบริการ
2. ส่วนรักษาความปลอดภัย
3. ส่วนพนักงานดูแล
4. ส่วนซักรีด
5. ห้องเก็บผ้า

6. ส่วนพักของ
7. ห้องเก็บขยะ
8. ห้องเก็บของ
9. ห้องน้ำ
10. ส่วนจอดรถถ่ายของ

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนบริการโครงการ

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่/หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ส่วนบริการโครงการ					
สำนักงานส่วนบริการ	1	1	14.2	14.2	A
ส่วนรักษาความปลอดภัย	2	1	7.5	7.5	T
ส่วนพนักงานดูแล	6	1	30	30	H
ส่วนซักรีด	2	1	31.5	31.5	H
ห้องเก็บผ้า		1	21	21	A
ส่วนพักของ		1	64	64	A
ห้องเก็บขยะ		1	3.45	3.45	T
ห้องเก็บของ		1	20	20	T
ห้องน้ำ					
-ชาย		1	9.25	9.25	A
-หญิง		1	7.5	7.5	A
ส่วนจอดรถถ่ายของ		1	25	25	A
รวมพื้นที่				234	
ทางสัญจร 30%				71	
รวมพื้นที่				305	

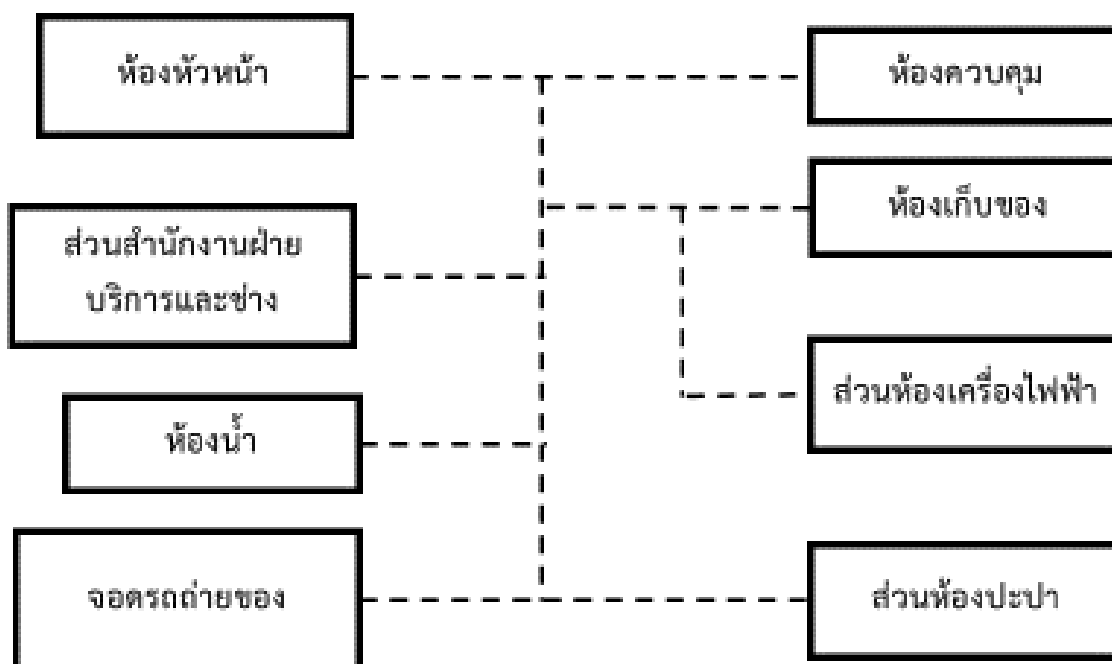
ตารางที่ 10 พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการโครงการ

ซ. ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ (Maintenance Department Space)

มีหน้าที่เกี่ยวกับอาคารสถานที่และบำรุงรักษาอุปกรณ์อาคาร

1. ห้องหัวหน้าช่าง
2. สำนักงานฝ่ายบริการและช่าง
3. ส่วนห้องเครื่องไฟฟ้า
4. ส่วนซ่อมบำรุง
5. ส่วนห้องประปา
6. ห้องเก็บของ
7. ห้องน้ำ

ผังแสดงความสัมพันธ์ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ซ่อมบำรุงรักษาโครงการ					
ห้องหัวหน้าช่าง	1	1	6.5	6.5	A
สำนักงานฝ่ายบริการและช่าง วิศวกรรม	4	1	27	27	A
ส่วนห้องเครื่องไฟ					
- ห้องเครื่องปั๊มน้ำ		1	12	12	A
- ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง		1	7.5	7.5	H
- ห้องเครื่องทำน้ำอุ่น		1	27	27	T
- ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า		1	4.8	4.8	A
- ห้องเก็บเชื้อเพลิง		1	10	10	T
- ห้องปรับอากาศ		1	29.7	29.7	A
- ห้องควบคุมระบบเสียง		1	5	5	T
ส่วนซ่อมบำรุง		1	18	18	T
เก็บของ		1	20	20	C
ห้องน้ำ		1	4	4	A
รวมพื้นที่				172	
ทางสัญจร 30%				52	
รวมพื้นที่				224	

ตารางที่ 11 พื้นที่ใช้สอย ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ

ส่วนใช้สอย	ผู้ใช้ (คน)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่/หน่วย (ม2)	รวมพื้นที่ (ม2)	อ้างอิง
ส่วนพื้นที่จอดรถ					
จอดรถแขก	50		15	750	
จอดรถพนักงาน	10		15	150	
จอดรถบริการ	5		15	75	
รวมพื้นที่				975	
ทางสัญจร 100%				975	
รวมพื้นที่				1950	

ตารางที่ 12 พื้นที่ใช้สอย พื้นที่จอดรถ

ส่วนพื้นที่ใช้สอย	พื้นที่รวม
1. ส่วนบริการสาธารณะ	329
2. ส่วนบริหารโครงการ	250
3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม	485
4. ส่วนบริการด้านนันทนาการ	2578
5. ส่วนห้องพัก	2424
6. ส่วนพื้นที่ทางเดิน	
7. ส่วนบริการโครงการ	305
8. ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ	224
9. ส่วนพื้นที่จอดรถ	1950
รวม	8545

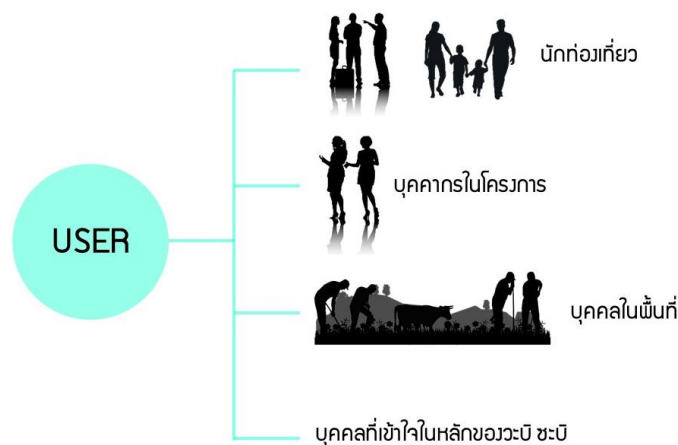
ตารางที่ 13 พื้นที่ใช้สอยทั้งหมดของโครงการ

หมายเหตุ A = Architect Data
 C = Case Study
 H = Architect data Hotel

3.1.4 กลุ่มผู้ใช้งานโครงการ

จากการศึกษาเรื่องของอะบี อะบี แบบไทยผู้ใช้งานหลักๆของโครงการควรจะเป็นผู้ที่สัมผัสความรู้สึกและยอมรับกับผลลัพธ์ความเสื่อมสภาพของวัตถุตามเวลาสิ่งไม่สมบูรณ์หรือมีตำหนิให้ดูสวยงามและรู้ถึงคุณค่าของงานได้อย่างชัดเจนสิ่งที่ทำให้มันเกิดผลเกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมการใช้พื้นที่ของโครงการในการศึกษาหรือการทำงานจากการศึกษาประเด็นแล้วผู้ใช้หลักของโครงการเป็นผู้ที่รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติพื้นที่วัสดุธรรมชาติวัสดุพื้นถิ่น มีผลลัพธ์เมื่อนานไปอายุของวัสดุที่นำมาใช้นั้น มีความเสื่อมสภาพเป็นอย่างไรเกิดความสวยงามแบบไหน ได้อย่างเข้าใจ รับรู้และยอมรับ

ผู้ใช้โครงการเป็นนักท่องเที่ยว ทั้งไทยและต่างชาติ และบุคคลทั่วไป

รูปภาพที่ 20 แสดงผู้ใช้งาน

3.1.5 การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้โครงการ

3.1.5.1 ผู้ใช้โครงการสถานพักตากอากาศเพื่อสุขภาพแบ่งออกเป็น

- 1) จำนวนนักท่องเที่ยวในโครงการ
- 2) จำนวนบุคคลในโครงการ
- 3) จำนวนบุคคลในพื้นที่

3.1.5.2 โครงการมีขนาดประมาณ 50 ห้องที่สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้

แบ่งเป็น 3 แบบคือ

- 1) ห้องพักแบบมาตรฐาน 32 ห้อง
- 2) ห้องพักแบบห้องชุด 14 ห้อง
- 3) ห้องพักแบบห้องชุดพิเศษ 4 ห้อง

3.1.5.3 จำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพักเต็ม 100% จะมีจำนวนทั้งหมด

- 1) ห้องพักแบบมาตรฐาน $32 \times 2 = 64$ คน
- 2) ห้องพักแบบห้องชุด $11 \times 2 = 22$ คน
- 3) ห้องพักแบบห้องชุดพิเศษ $4 \times 2 = 8$ คน

รวมจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 100% จากข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคาดการณ์ว่าอัตราจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพักเฉลี่ยต่อปี 50% ซึ่งเป็นเกณฑ์ต่ำสุดที่ควรลงทุนดังนั้นอัตราจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพักเฉลี่ยของโครงการทั้งหมด 60 คน 100 คน

3.1.6 จำนวนผู้ใช้บริการด้านสุขภาพโครงการสถานพักตากอากาศเพื่อสุขภาพมีวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการด้านสุขภาพโดยรับทั้งผู้ใช้บริการที่ต้องการเข้าร่วมโปรแกรมที่ทางโครงการจัดไว้และผู้ที่ต้องการเข้ารับบริการทางด้านสุขภาพเพียงอย่างเดียวโดยคิดอัตราจำนวนผู้ใช้บริการด้านสุขภาพเฉลี่ยต่อปี 70% ของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโครงการดังนั้นจำนวนผู้ใช้บริการด้านสุขภาพเฉลี่ยของโครงการทั้งหมด 42 คน

3.2 เกณฑ์การเลือกพิจารณาที่ตั้ง

3.2.1 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

3.2.1.1 พื้นที่มีปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้อย่างชัดเจน มีร้อนแสงแดด ฝน ทะเลหมอก น้ำค้าง แม่น้ำ

รูปภาพที่ 21 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

3.2.1.2 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและเวลา ก่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ทั้งสภาพดิน ความชื้น สภาพอากาศ อุณหภูมิ ที่มีผล ปฏิกริยาต่อวัสดุ เช่น หินกับอิฐโดนฝนกับความชื้นมาก ๆ ทำให้เกิดมอส ไม้โดนแสงแดดมาก ๆ ทำให้สีของไม้ซีด โดนฝนอาจมีการผุของเนื้อไม้

3.2.1.2 น้ำ ทำให้เกิด บ่อน้ำ เม็ดฝน และความไม่สะดวกสบายอันน่าพิสดารเคลื่อนไหว น้ำอาจจะมาในปรากฏการณ์ของฝน สร้างคอร์ทเปิด รับแสงแดด ลม คนสามารถสัมผัสกับธรรมชาติได้มากขึ้น

3.2.1.3 ภูเขา สื่อถึงความรู้สึกสงบนิ่ง หนัก สูงใหญ่ ชับซ้อน ไม่เคลื่อนไหว

3.2.1.4 ที่ว่าง จากความว่างเปล่าสู่สิ่งสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็พื้นที่ของความว่างเปล่าและไม่มี (nothingness) แล้ว ที่ว่างยังเป็นพื้นที่ของจิตวิญญาณ การรับรู้เหนือจิต และบ่อกำเนิดของความคิดสร้างสรรค์ พื้นที่ โลง กว้าง สามารถสัมผัสรับรู้ ถึง ลม แสงแดดได้

3.2.2 มีฤดูกาลที่ชัดเจน

พื้นที่มีครบทั้ง 3 ฤดูของประเทศไทย คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

ตารางเชิงเปรียบเทียบภูมิอากาศของประเทศไทย

ภาคเหนือ

ฤดูร้อน	ฤดูฝน	ฤดูหนาว
<p>เริ่มต้นกลางเดือนกุมภาพันธ์และไปสิ้นสุดประมาณกลางเดือนพฤษภาคม</p> <p>ในเดือนกุมภาพันธ์มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มอ่อนกำลังลง ทำให้ลมตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนมีกำลังแรงขึ้น เป็นผลให้เกิดพายุฤดูร้อนขึ้นในภาคเหนือเป็นครั้งคราว ในเดือนมีนาคมและเมษายน ทำให้อุณหภูมิในภาคเหนือสูงขึ้นสูงมาก</p>	<p>จะเริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมและไปสิ้นสุดฤดูในเดือนกันยายนหรือต้นเดือนตุลาคม ฝนที่ตกเป็นฝนจาก มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่าน</p>	<p>ฤดูหนาว เป็นฤดูของมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคม และสิ้นสุดประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูหนาวในภาคเหนือมีลักษณะเห็นเด่นชัดกว่าภาคกลาง</p>

ภาคกลาง

ฤดูร้อน	ฤดูฝน	ฤดูหนาว
<p>ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม ในเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคมและเมษายน</p>	<p>ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดผ่าน และมีฝนตกแผ่กระจายตามแนวร่องมรสุม และยังได้รับฝนจากพายุดีเปรสชันที่มีปริมาณมากในระยะปลายเดือนกันยายนและต้นเดือนตุลาคม ฝนในภาคกลางจะตกมาก ในระหว่างเดือนสิงหาคมถึง กันยายน ฤดูฝนจะสิ้นสุดในเดือนตุลาคม</p>	<p>ภาคกลางอากาศไม่หนาวเย็นเท่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะอยู่ใต้ลงมาอิทธิพลของอากาศหนาวที่พัดมาจากดินแดนทางเหนือ ของประเทศ ฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนมกราคม ประมาณกลางเดือนตุลาคมจนถึงต้นเดือนพฤศจิกายน</p>

ภาคใต้

ฤดูร้อน	ฤดูฝน	ฤดูหนาว
ฤดูร้อนในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน	ฤดูฝน ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นเดือนพฤษภาคมไปจนถึงเดือนมกราคม	

ภาคเหนือ เพราะเป็นพื้นที่ราบสูง สภาพอากาศที่หลากหลายและมีปรากฏธรรมชาติ เช่น หมอก น้ำค้าง ฝน ร้อน ป่าไม้เป็นเขตร้อนชื้น สามารถสัมผัสกับธรรมชาติได้หลากหลาย ที่ไม่เลือกภาคกลาง กับ ภาคใต้ เพราะ ภาคใต้ฤดูฝน 8 เดือน ฤดูร้อน 4 เดือน ฝนตกหนัก ถึงฤดูร้อนก็ร้อนจัด ภาคกลาง มีสภาพอากาศที่ไม่ค่อยชัดเจน เช่น ฤดูหนาวมีแค่ลมแรง แต่ไม่มี ปรากฏการณ์เท่าภาคเหนือ

ตารางเชิงเปรียบเทียบภูมิภาคของประเทศไทย

ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 <p>-ประกอบไปด้วยเทือกเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อน</p>	 <p>-ภูมิประเทศของภาคอีสานเป็นที่ราบ บางส่วนเป็นภูเขา</p>
ภาคกลาง	ภาคใต้
 <p>-ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยที่ราบซึ่งเกิดจากการที่แม่น้ำพัดพาเอาเศษหิน เศษดิน กรวดทราย และตะกอนมาทับถม</p>	 <p>- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ - ลักษณะภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรที่มีทะเลขนานอยู่ 2 ด้าน - ภาคใต้เต็มไปด้วยเขาน้อยใหญ่ โดยเฉพาะบริเวณตอนกลางของภูมิภาค</p>

สรุปการเปรียบเทียบภูมิภาคประเทศไทย

ภาคเหนือพื้นที่ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย เทือกเขาน้อยใหญ่ อากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบไปด้วยพื้นที่ราบ บางส่วนเป็นภูเขา มีความแห้งแล้ง บางในฤดูร้อน

ภาคกลางส่วนใหญ่ประกอบด้วยที่ราบ

ภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ มีคาบมหาสมุทร ทะเลขนานทั้งสองข้าง

3.2.3 สามารถมองทิวทัศน์แบบพาโนรามา (Panorama)

พื้นที่มองภาพแบบพาโนรามา (Panorama) คือภาพมุมมองมุมกว้างหรือการแสดงพื้นที่ทางกายภาพ

3.2.4 วัสดุธรรมชาติหรือวัสดุพื้นถิ่น

3.2.4.1 มีวัสดุที่สามารถหาง่ายในพื้นที่ หรือการนำวัสดุธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับพื้นที่ตั้งของโครงการ

3.2.4.2 วัสดุที่ใช้ต้องเป็นในพื้นที่นั้น ๆ หรือที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้กลมกลืนกับพื้นที่ เช่น ไม้ไผ่ ที่สามารถนำมาใช้เป็น โครงสร้าง ผนัง พื้น , ไม้ตองติง ที่สามารถ นำมาประยุกต์ใช้เป็น หลังคา , ดินเหนียว ดินเหนียวร่วน ดินเหนียวทราย ที่ผสมกับ ชี้เลื้อย ข้าวสาลี แกลบ ฟางข้าว หรือ เศษหญ้า สามารถนำมาทำ เป็นอิฐ เพื่อทำเป็นผนังดิน หรือ กำแพงรับน้ำหนักได้ อิฐ ทำงานก่อผนัง หรือ งานตกแต่งสวน ต้นไม้ , ไม้ ทำเป็นโครงสร้าง พื้น ผนัง ได้เกือบทุกส่วนของอาคาร

3.2.5 บริบทรอบพื้นที่ตั้งของโครงการ

พื้นที่ตั้งบริบทต้องไม่ชนบท หรือในเมืองจนเกินไป มีสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ หรือเป็นจุดเด่น เพื่อให้พื้นที่มีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น

3.2.6 การเข้าถึงของพื้นที่ตั้งของโครงการ

การเข้าถึงของโครงการต้องมีเส้นทางรถยนต์ รถไฟ ที่บุคคลทั่วไป นักท่องเที่ยว สามารถเดินทางมาได้สะดวก

3.2.7 การเก็บข้อมูล

ปรากฏการณ์เฉพาะที่ เช่น ทะเลหมอก แม่ ตะนิง	มีครบทั้ง 3 ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดู หนาว	สามารถมองวิวแบบ พาโนรามา	วัสดุในพื้นที่ วัสดุ ธรรมชาติ	บริบทโดยรอบ	การเข้าถึง
X2.5	X2	X1.75	X1.5	X1	X1
					
					
					

ตาราง 14 เกณฑ์การเลือกพิจารณาที่ตั้ง

TOPIC/ LOCATION	ปรากฏการณ์เฉพาะที่ เช่น ทะเลหมอก แม่ ตะนิง	มีครบทั้ง 3 ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว	สามารถมองวิวแบบ พาโนรามา	วัสดุในพื้นที่ วัสดุ ธรรมชาติ	บริบทโดยรอบ	การเข้าถึง	รวม
	X2.5	X2	X1.75	X1.5	X1	X1	39
เขาพะเนินทุ่ง แก่งกระเจาน จ.เพชรบุรี							26.25
เขายางเฌอ อ.กาญจนบุรี							26.25
เนินช้างศึก อ.กาญจนบุรี							23.75
บึงบัว เขาสาร้อยยอด อ. ประจวบคีรีขันธ์							33.25
ภูทับเบิก อ. เพชรบูรณ์							29.25
ดอยหลวงเชียงดาว อ. เชียงใหม่							31.75
กัวแม่ปาน ดอยอินทนนท์ อ. เชียงใหม่							29.25

ตารางเกณฑ์ 15 การให้คะแนนของพื้นที่ตั้ง

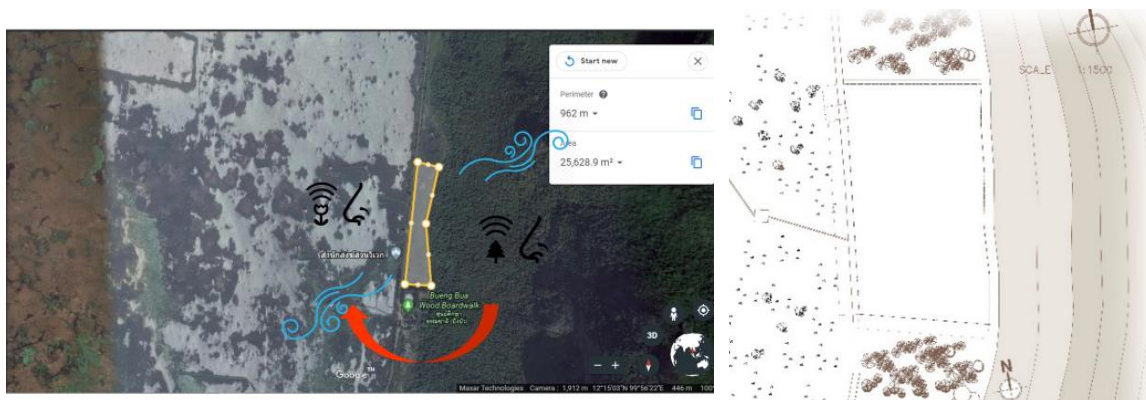

รูปภาพที่ 22 ตำแหน่งที่ Site

ทุ่งสามร้อยยอด (บึงบัว) ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด มีสภาพเป็นทุ่งน้ำจืดขนาดใหญ่ ภายในทุ่งเป็นทุ่งแซม อ้อ ผืนใหม่ แห่งเดียวที่หลงเหลืออยู่ในประเทศไทย ในยามเช้าสามารถมองเห็นสายหมอกลอยล่องเหนือเขาสามร้อยยอด ที่สูงตระหง่านติดกับทุ่งสามร้อยยอด ส่วนยามเย็นที่ท้องฟ้าปลอดโปร่ง สามารถมองเห็นแสงสุดท้ายลับขอบฟ้า

รูปภาพที่ 23 บรรยากาศของพื้นที่ Site

รูปภาพที่ 24 ขนาดของพื้นที่Site

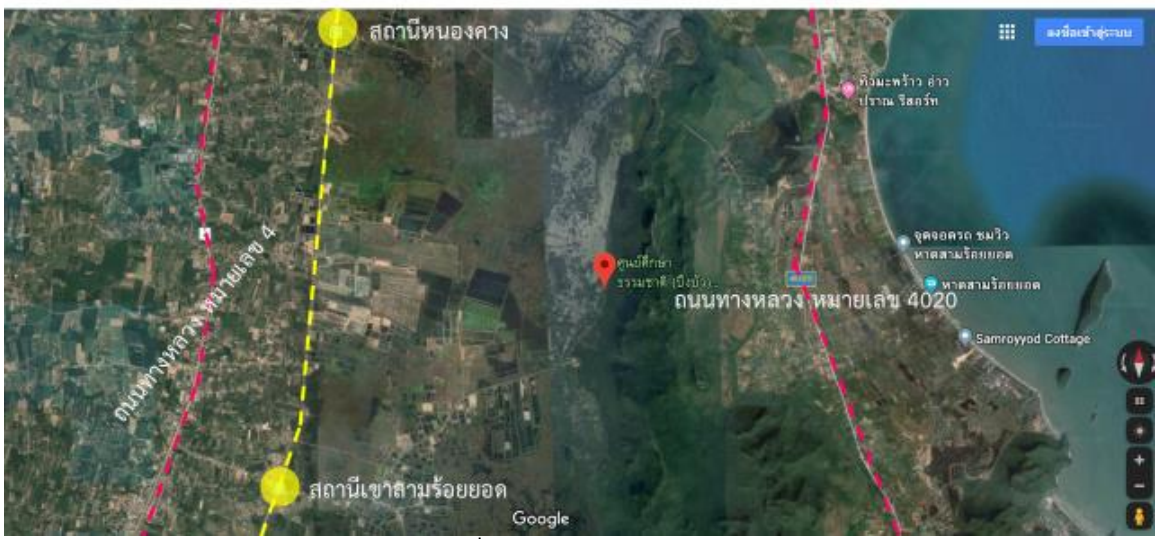
จุดสถานที่ท่องเที่ยว ใกล้เคียงพื้นที่Site ถ้ำแก้ว ถ้ำพระยานคร ถ้ำไทร หาดสามพระยา อุทยานเขาสามร้อยยอด เข้าชมได้โดยเสียค่าบริการ 30 บาท สามารถเข้าได้ทุกถ้ำของบริเวณๆ จุด LANDMARK

รูปภาพที่ 25 จุดLANDMARK สถานที่ท่องเที่ยว

เส้นทางเข้าถึงไซต์ รถไฟสายใต้จากหัวลำโพง ลงสถานีสามร้อยยอด หรือเส้นทางหลวง
หมายเลข 4 และ 4020

TRAVEL รถไฟสายใต้ ลง สถานี สามร้อยยอด

รูปภาพที่ 26 เส้นทาง การเข้าถึง Site

ปรากฏการณ์บริเวณพื้นที่Site ช่วงเดือน มกราคม – มีนาคมเป็นช่วงที่บัวบาน ช่วงเดือน
พฤษภาคม – กรกฎาคม เป็นช่วงที่มีปรากฏการณ์ทางช้างเผือก ช่วงปลายเดือนกันยายน –
ธันวาคม เป็นที่มีนกหลายสายพันธุ์อยู่ที่บริเวณพื้นที่บึงบัวมาก

รูปภาพที่ 27 ปรากฏการณ์แต่ละเดือนในบริเวณพื้นที่Site

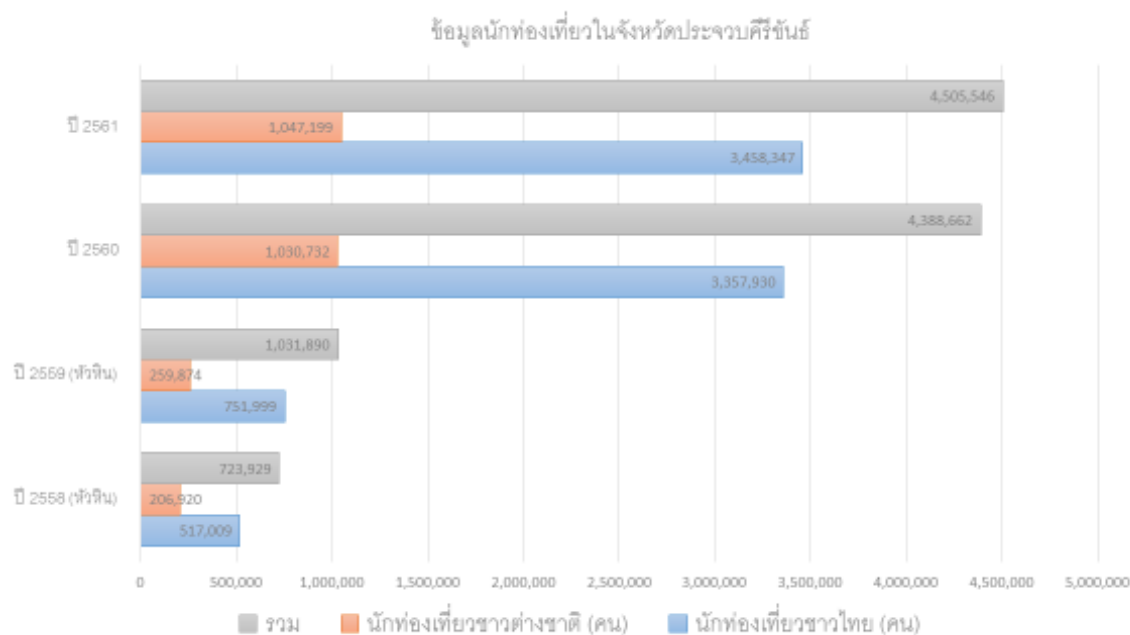
3.3 การลงทุนและความเป็นไปทางเศรษฐกิจ

3.3.1 การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นมีแนวโน้มการนิยมท่องเที่ยวตามสภาพเศรษฐกิจในแต่ละปีในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเภท	ปี 2558 (หัวหิน)	ปี 2559 (หัวหิน)	ปี 2560	ปี 2561
นักท่องเที่ยวชาวไทย (คน)	517,009	751,999	3,357,930	3,458,347
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (คน)	206,920	259,874	1,030,732	1,047,199
รวม	723,929	1,031,890	4,388,662	4,505,546

ตารางที่ 16 แสดงสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2558-2561
(ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.2558-2561
(ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

3.3.2 การหาความเป็นไปได้ของโครงการ

การคำนวณ การสำรวจข้อมูลของจำนวนห้องพักในแหล่งพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อหาว่าที่พักรับสำหรับนักท่องเที่ยวยังไม่พอกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

จากสูตรการคำนวณ การประมาณการของห้องพัก

$$\text{การประมาณการห้องพัก} = \frac{\text{จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก} \times \text{วันที่พักเฉลี่ย} \times 100}{(\text{จำนวนผู้เข้าพัก : ห้อง}) \times 365 \times \text{อัตราการเข้าพัก}}$$

ข้อมูลสถานพักโรงแรม	ปี 2560	ปี 2561
จำนวนที่พักร (แห่ง)	515	515
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	14,450	14,450
อัตราเข้าพักเฉลี่ย (ร้อยละ)	65.43	66.65
จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก (คน)	4,192,711	4,280,345
ระยะเวลาการพักเฉลี่ย (วัน)	1.66	1.66
จำนวนคนต่อจำนวนห้องพัก (คน)	2.03	2.03

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลของการเข้าที่พักรในพื้นที่แหล่งธรรมชาติ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2560-2561
(ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

ความต้องการของห้องพัก (คิดจากปี พ.ศ. 2561)

$$\begin{aligned} \text{การประมาณการห้องพัก} &= \frac{(4,280,345 \times 1.66 \times 100)}{(2.03 \times 365 \times 66.65)} \\ &= 14,387.91 \text{ ห้อง} \\ &= 14,450 - 14,387.91 \end{aligned}$$

$$\text{จำนวนห้องพักที่ต้องการ} = 62 \text{ ห้อง}$$

ตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างต่อเนื่อง จากการประมาณความต้องการของห้องพักในปี 2561 คาดว่ายังมีความต้องการของห้องพัก ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่จะสร้าง โครงการ รีสอร์ท ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ดังนั้นจึงกำหนดจำนวนของห้องพักให้มีจำนวน 50 ห้อง เนื่องจากส่วนแบ่งทางด้านการตลาดแนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวมีอัตราเพิ่มขึ้น 42.80 ต่อปี ซึ่งจะส่งผลให้ความต้องการจำนวนห้องเพิ่มขึ้น และจากเฉลี่ยจำนวนห้องพักจากจำนวนต่อที่พักแล้ว สถานที่พักพักแรม จะมีห้องพักเฉลี่ย 143.87 ห้อง

3.4 การวิเคราะห์การจัดโซนการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Zoning Analysis)

1. ส่วนบริการสาธารณะ
2. ส่วนบริหารโครงการ
3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม
4. ส่วนบริการด้านนันทนาการ
5. ส่วนห้องพัก
6. ส่วนพื้นที่กางเต็นท์
7. ส่วนบริการโครงการ
8. ส่วนซ่อมบำรุงรักษาโครงการ
9. ส่วนพื้นที่จอดรถ

รูปภาพที่ 28 การจัดวาง Zoning

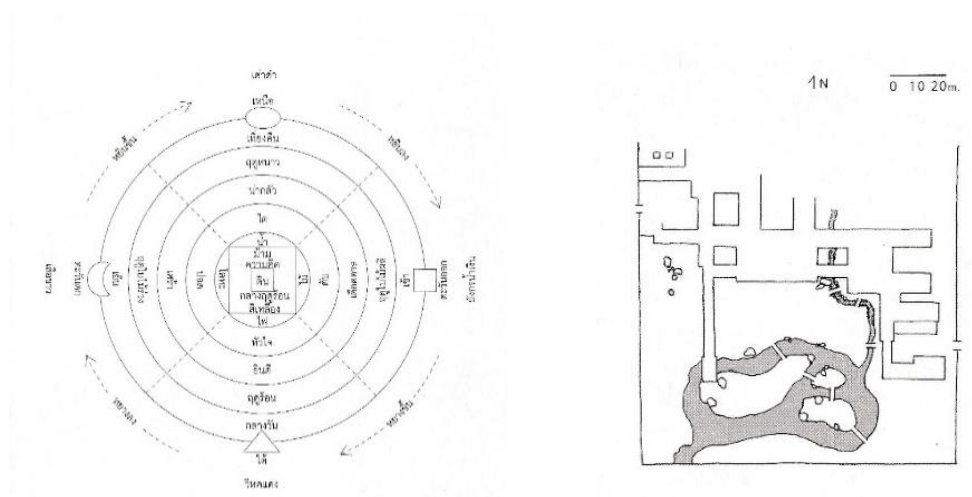
การวิเคราะห์การจัดโซนนิ่ง การจัดให้ส่วนพื้นที่จอดรถอยู่ด้านบนเพื่อให้ติดกับส่วนบริการสาธารณะซึ่งส่วนนี้จะเป็นทางเข้าของอาคารโครงการ มีส่วนที่ติดกับบริเวณบริการอาหารและเครื่องดื่มติดกับพื้นที่จอดรถเป็นส่วนทางรถServiceภายในโครงการ ส่วนบริการโครงการเป็นส่วนสำหรับพักผ่อนและพื้นที่กิจกรรมของโครงการ ถัดมาเป็นส่วนของห้องพักให้มีจัดให้อยู่บริเวณท้ายของโครงการ ห้องพักเป็นส่วนPrivate ที่ต้องการการเป็นส่วนตัว ส่วนห้องพักจัดให้เห็นวิว ด้านหน้าเป็นบึงบัว ด้านหลังเป็นภูเขา มีส่วนทางเดินที่ติดกับบริเวณส่วนห้องพัก ให้อยู่ใกล้ๆกับริมภูเขา

BUBBLE DIAGRAM

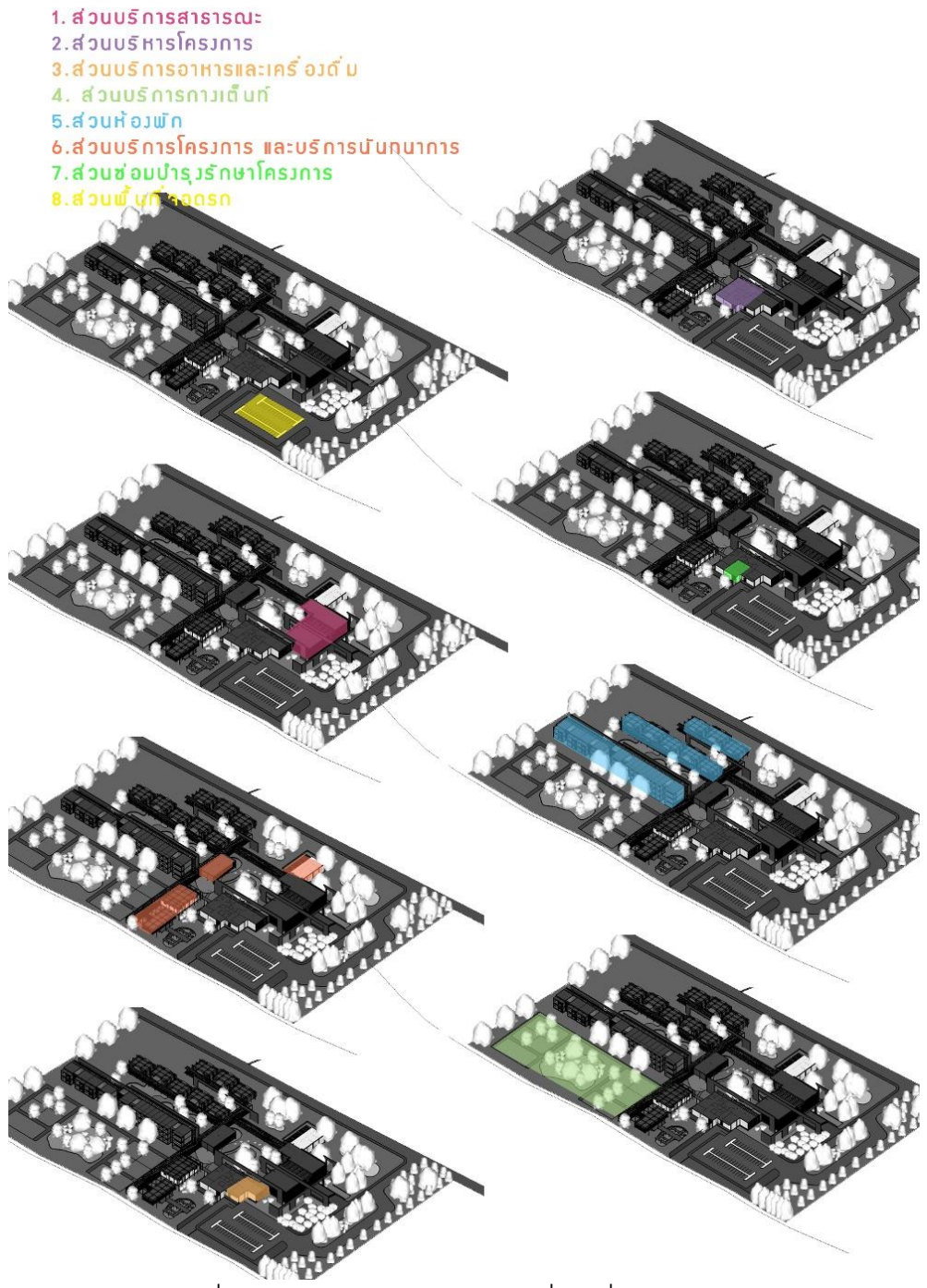
รูปภาพที่ 29 Bubble Diagram

3.5 การวิเคราะห์ลักษณะมวลและที่ว่างเพื่อการจัดวางผังอาคาร (Mass Zoning Analysis)

รูปภาพที่ 30 หลักการวางผัง

สายน้ำควรจะให้ไหลเข้าบริเวณจากทางทิศเหนือ ผ่านไปทางทิศตะวันออกลอดใต้อาคารหลัก ที่ทำหน้าที่เป็นทางเข้าให้น้ำไหลผ่านไปยังลานทิศใต้ ลงไปยังสระยาวที่เป็นใจกลางของสวน ค่อยไหลเรื่อยไปยังทิศตะวันตกเฉียงใต้ออกจากบริเวณไป สะพานข้ามสายน้ำต่าง ๆ สร้างจากหินและไม้กลายเป็นส่วนหนึ่งของทางเดินอันรื่นรมย์ สายน้ำเพื่อให้สายน้ำและน้ำในสระไหลอย่างสะดวก ควรให้มีความลาดเอียงของพื้นที่ประมาณ 3 องศาจากทางเข้าสู่ทางออก การยกระดับของพื้นอาคารสูง ประมาณ 40 เซนติเมตรขึ้นไป

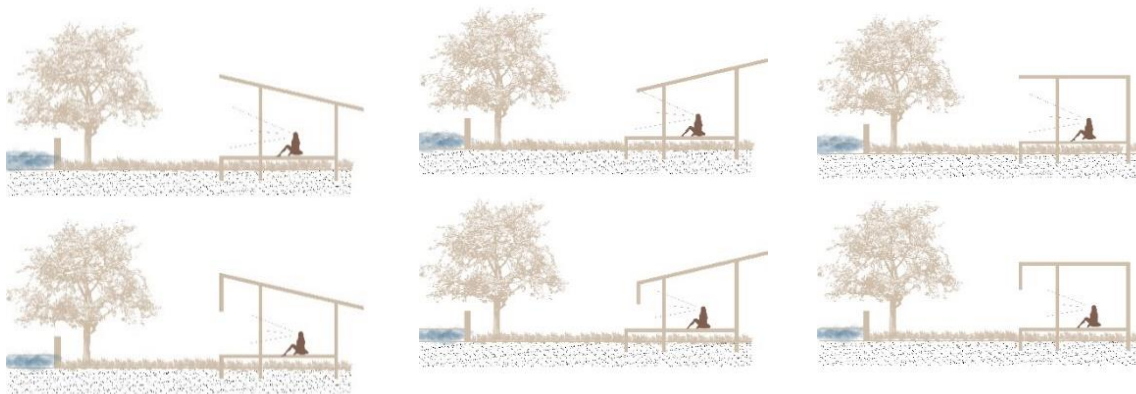
รูปภาพที่ 31 การวิเคราะห์ลักษณะมวลและที่ว่างเพื่อการจัดวางผังอาคาร

จากการวิเคราะห์มวลพื้นที่ในการออกแบบ และจัดวางพื้นที่ของอาคารให้มีความเหมาะสม การจัดให้พื้นที่มีความสัมพันธ์ในการใช้งาน การวางตามหลักของของวะบี ชะบี ใช้ทิส เส้นธารน้ำ เป็นเกณฑ์หลักการวางผัง มีเส้นทางสัญจรเป็นตัวเชื่อมส่วนพื้นที่ต่าง ๆ

3.6 การวิเคราะห์ลักษณะการมองทัศนียภาพและช่องเปิด

3.6.1 หลักการมองView รูปแบบวะบิ ซะบิ

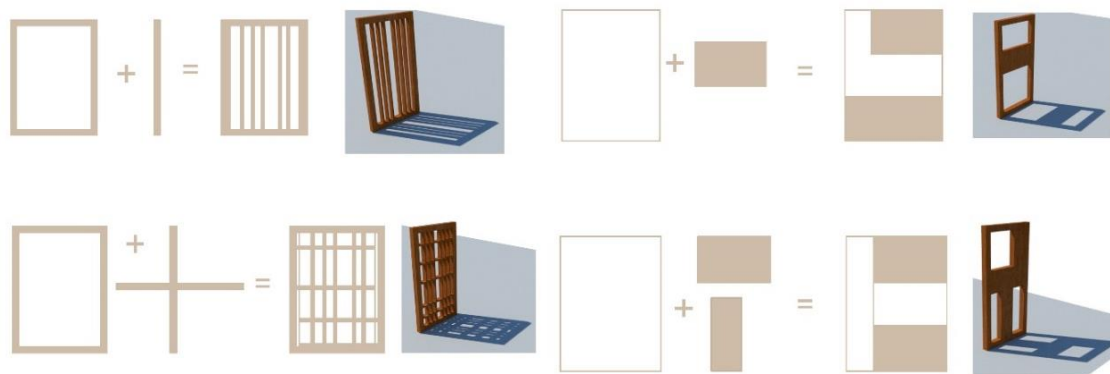
การชมสวนผ่านม่านหรือกรอบของชานระเบียงและแนวต้นไม้ ตามรูปที่ 32

รูปภาพที่ 32 หลักการมองView

3.6.2 แสงในรูปแบบของวะบิ ซะบิ

แสงมักจะสลัวถูกควบคุมให้ผ่านเข้ามาอย่างน้อยนิด ตามรูปที่ 33

รูปภาพที่ 33 แสงและเงาแบบวะบิ ซะบิ

3.7 การวิเคราะห์ลักษณะของวัสดุ

3.7.1 น้ำ ทำให้เกิดความชื้น ความซึ่กกร่อนของวัสดุ

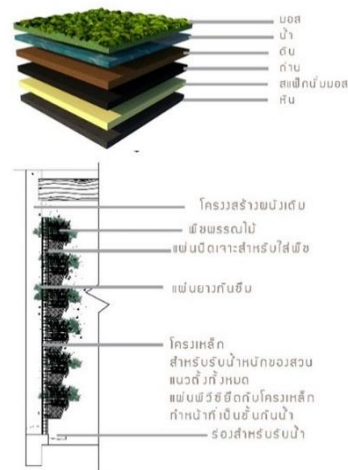
3.7.2 หิน เป็นที่กักน้ำอุ้มน้ำ เมื่อสัมผัสกับผิวน้ำมาก ๆ จะทำให้เกิดปฏิกิริยาเกิด รา มอส

3.7.3 ปูน มีความร้อนสะสมอยู่ในตัวเมื่อโดนน้ำ โดนแดด จะทำให้เกิดตะไคร่ความผูกกร่อนของวัสดุตามสภาพตามกาลเวลา

3.7.4 ตามรูปภาพที่ 34 การมองเห็นถึงชั้นหินและสิ่งเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามรูปภาพที่ 34 ที่เห็นถึงความเป็นคราบของปูน

รูปภาพที่ 34 การทดลองวัสดุ

รูปภาพที่ 35 การทดลองวัสดุและsectionของวัสดุ

บทที่ 4

การประยุกต์ในงานในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

4.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

4.1.1 การประเมินรายละเอียดโครงการด้านการวางผัง

4.1.1.1 พื้นที่ใช้สอยทั้งโครงการ 47,168

รูปภาพที่ 36 ภาพโครงการหลังการออกแบบ

อาคารทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น 6 ส่วน

- 1) ส่วนพื้นที่โถงต้อนรับ
- 2) ส่วนพื้นที่ทานอาหาร
- 3) ส่วนพื้นที่สำนักงาน
- 4) ส่วนพื้นที่พักผ่อน
- 5) ส่วนพื้นที่ห้องพัก GRAND JUIITE , JUNIOR JUIITE , DELUXE ROOM
- 6) ส่วนพื้นที่ทางเดิน

4.1.1.2 พื้นที่สัญจร และที่ว่าง

รูปภาพที่ 37 ภาพแสดงพื้นที่สัญจรทางรถ

ภาพนี้แสดงให้เห็นพื้นที่สัญจรทางรถ จะเห็นว่าพื้นที่โครงการติดภูเขา จึงทำให้มีเส้นทางเดียวให้เข้าถึงพื้นที่โครงการ การวางตำแหน่งของที่จอดรถและทางเข้าอาคารอ้างอิงถึงการวิเคราะห์การวางผังของฮวงจุ้ยญี่ปุ่น ที่ใช้เกณฑ์เส้นทางน้ำเข้าบริเวณจากทางทิศเหนือ ผ่านไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้อาคารหลักที่ทำหน้าที่เป็นทางเข้าให้น้ำไหลผ่านไปยังลานทิศใต้ ลงไปยังสระยาวที่เป็นใจกลางของสวน ค่อยไหลเรื่อยไปยังทิศตะวันตกเฉียงใต้ออกจากบริเวณไป จากเส้นทางทำให้เห็นโครงการ และ บึงบัวก่อนเข้าถึงตัวอาคาร เพื่อรับบรรยากาศธรรมชาติรอบบริเวณไซต์

4.1.1.3 พื้นที่สัญจรทางเดิน

รูปภาพที่ 38 ภาพแสดงพื้นที่สัญจรทางเดิน

ภาพแสดงพื้นที่สัญจรทางเดินภายในอาคาร แบบไม่ซับซ้อนมีเส้นทางหลักเข้าถึงอาคาร และเส้นทางที่เข้าถึงกิจกรรมต่างๆ และห้องพักที่ชัดเจน

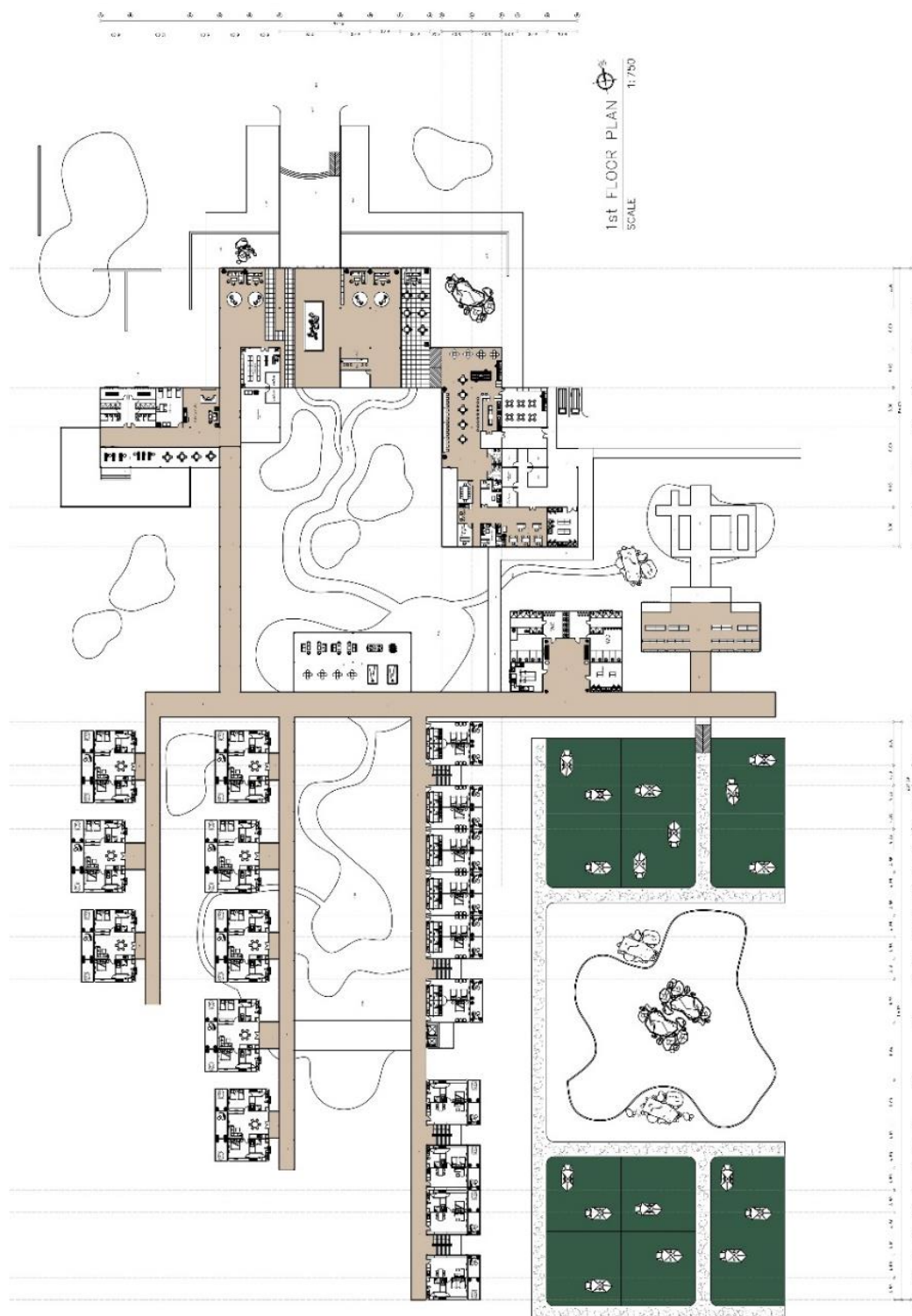
4.1.1.4 พื้นที่ว่างระหว่างอาคาร

รูปภาพที่ 39 ภาพแสดงพื้นที่ว่างระหว่างอาคาร

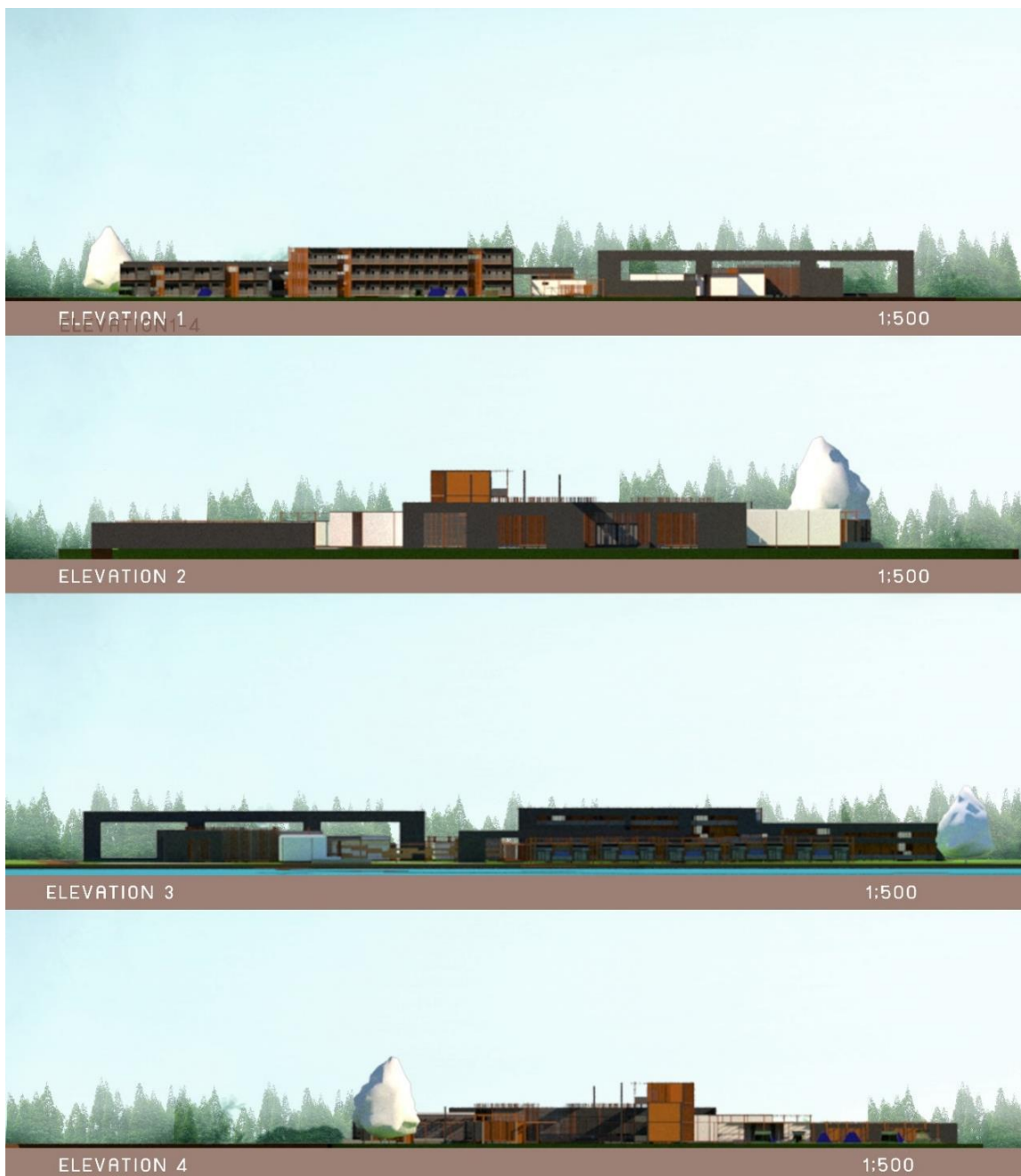
พื้นที่ว่างระหว่างอาคาร สามารถสร้างพื้นที่สีเขียวระหว่างอาคารให้เกิดความร่มรื่น และเป็นที่ยังสามารถสร้างกิจกรรมต่างๆ ภายในอาคาร เป็นการเปิดให้อาคารได้รับ แสงแดด และ ลม ผ่านเข้าภายในอาคาร

4.2 การแสดงแบบทางสถาปัตยกรรม

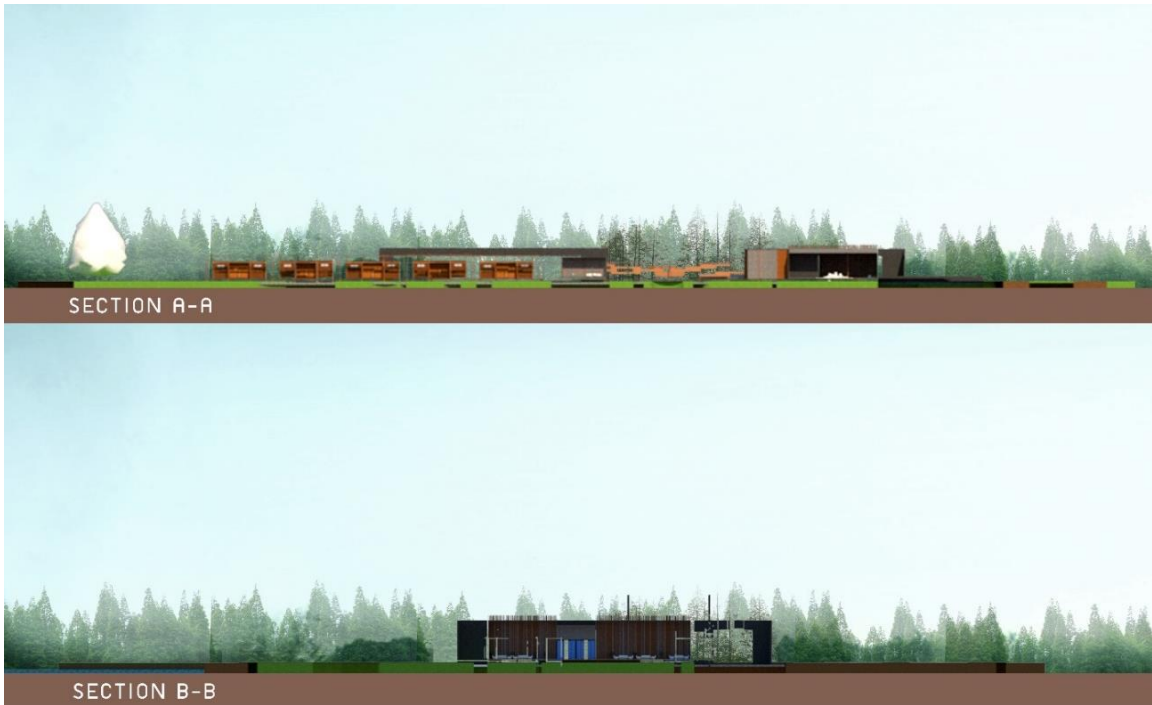
รูปภาพที่ 40 1st FLOOR PLAN

รูปภาพที่ 41 LAY OUT

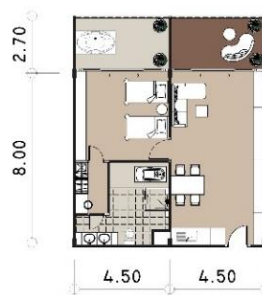
รูปภาพที่ 42 ELEVATION

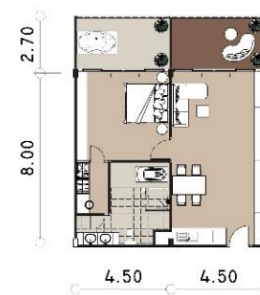
รูปภาพที่ 43 SECTION

GRAND SUITE PLAN A
8 ROOMS

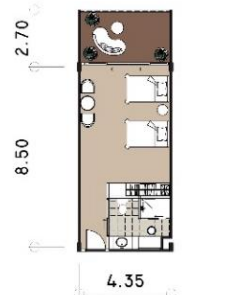
JUNIOR SUITE PLAN A
4 ROOMS

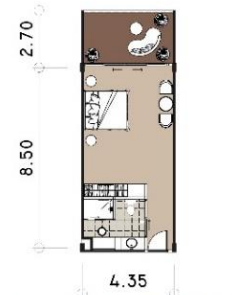
JUNIOR SUITE PLAN B
4 ROOMS

DELUXE ROOM PLAN A
6 ROOMS

DELUXE ROOM PLAN B
12 ROOMS

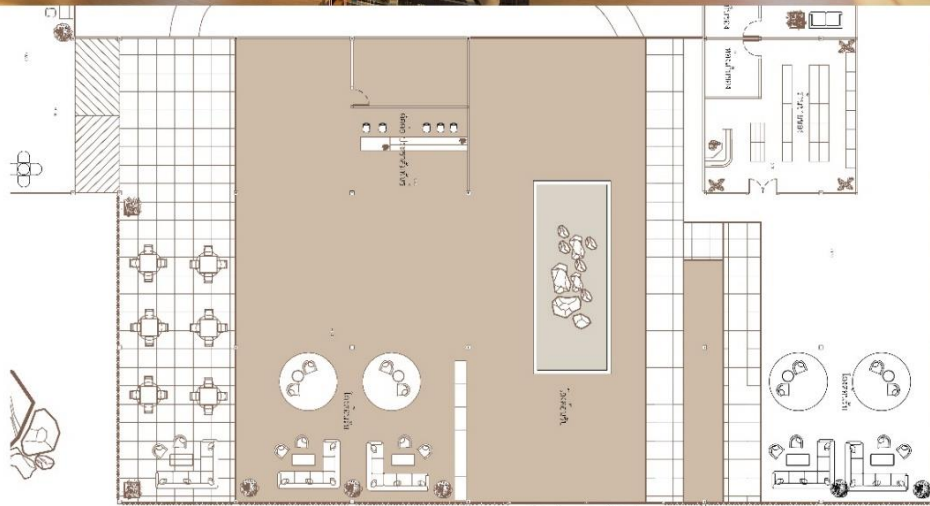

DELUXE ROOM PLAN C
12 ROOMS

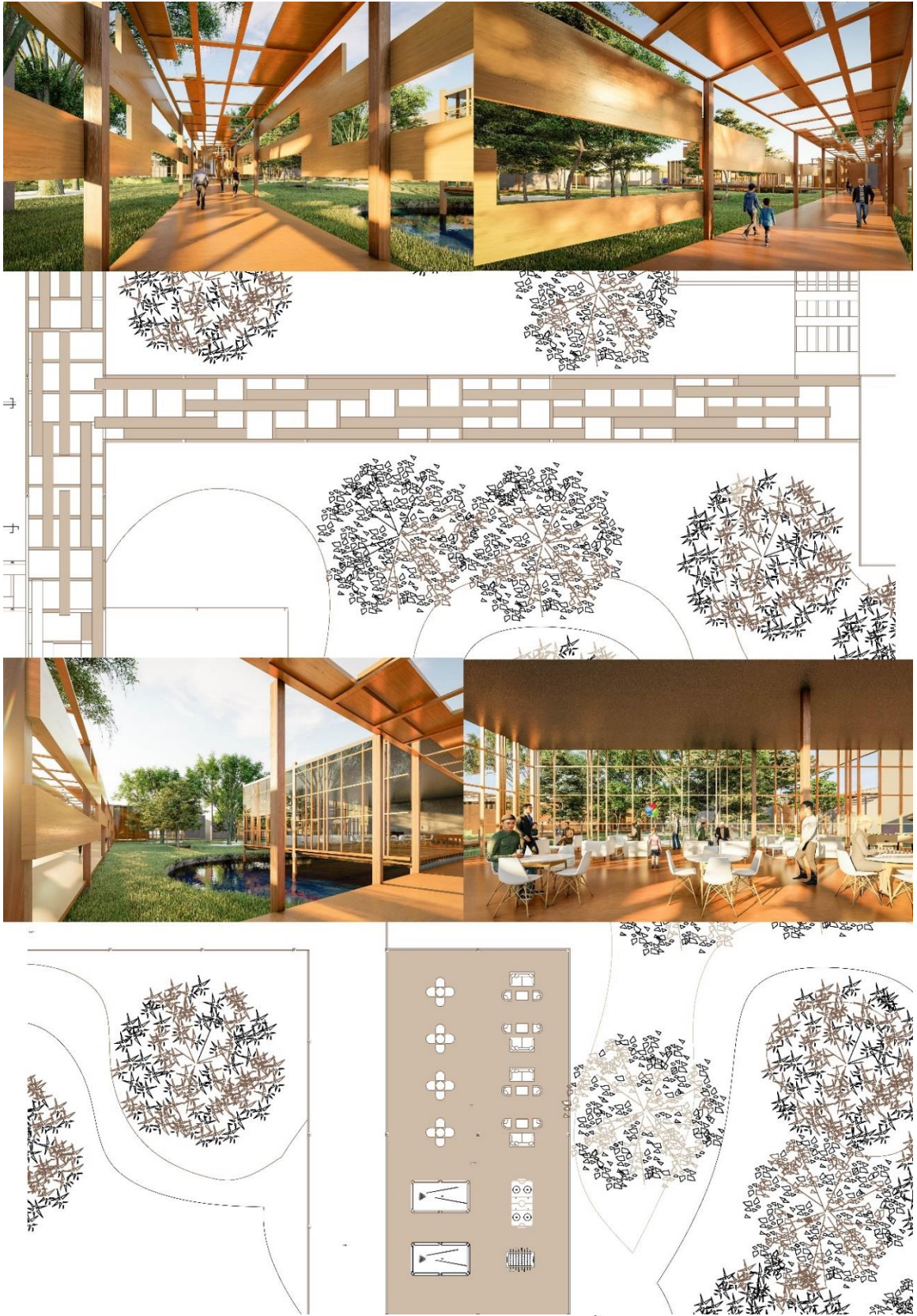
รูปภาพที่ 44 TYPE ROOM

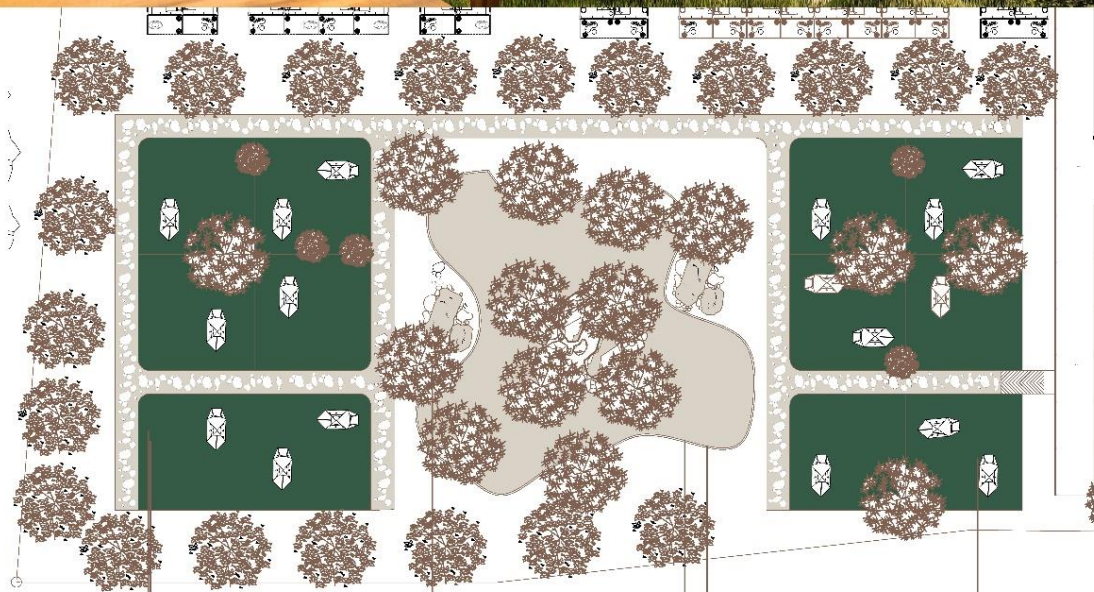
รูปภาพที่ 45 PERSPECTIVE การจำลองเหตุการณ์เปลี่ยนไปของโครงการ

รูปภาพที่ 46 PERSPECTIVE ROBBY และ ห้องอาหาร

รูปภาพที่ 47 PERSPECTIVE ทางเดิน และ พื้นที่กิจกรรม

รูปภาพที่ 48 PERSPECTIVE พื้นที่กิจกรรมทางเดินท์

รูปภาพที่ 49 PERSPECTIVE ROOM

ภาพหุ่นจำลองโครงการ

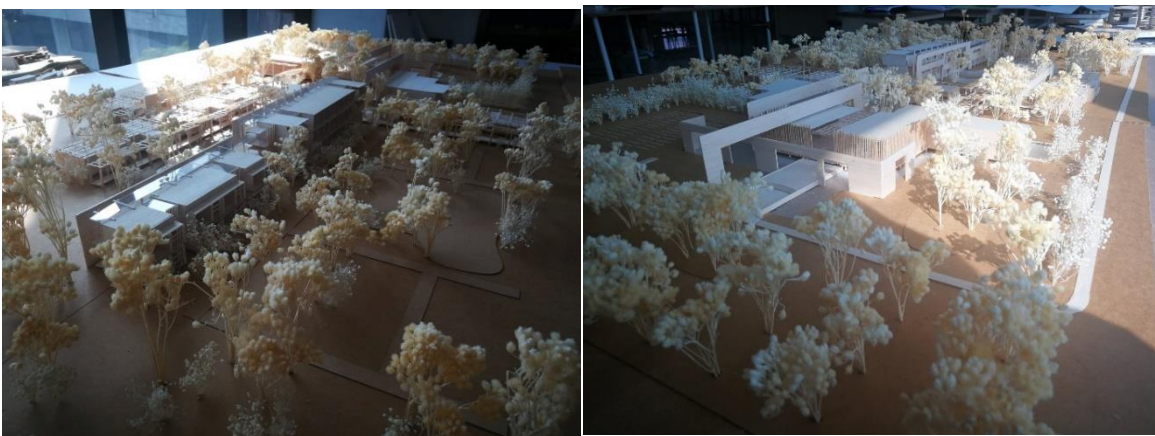
รูปภาพที่ 50 หุ่นจำลองโครงการ

รูปภาพที่ 51 ทุนจำลองโครงการ

รูปภาพที่ 52 ทุนจำลองโครงการ

รูปภาพที่ 53 ทุนจำลองโครงการ

บทที่ 5

สรุปผลการประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

5.1 สรุปผลการศึกษาและการนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวะบิ ชะบิ ทำให้พบว่า มีความหลากหลายทางความคิด หลากหลายมุมมองขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นตีความหมายว่าอะไร จากความคิดของดิฉัน คือการนำ ธรรมชาติกับสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเข้าอยู่ร่วมกัน เป็นสิ่งที่เรารู้ จงใจ และตั้งใจ ให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นมา หรือ สิ่งที่เราว่ามันจะเกิดในเวลาต่อมา และสิ่งที่ เกิดขึ้นมันเป็นความสวยงาม ในความไม่สมบูรณ์ จากสิ่งที่เรากำหนด

การประยุกต์ใช้ โดยการนำ หลักการในรูปแบบของญี่ปุ่นมาใช้ มีองค์ประกอบอยู่ 5. อย่าง 1.วัสดุ 2.ธรรมชาติ 3.สัมผัสบรรยากาศ 4.แสงแดด 5.เวลา ที่สามารถถอดเป็นองค์ประกอบเหล่านี้ และนำมาใช้เกี่ยวกับโครงสร้าง ด้วยเหตุนี้จึงนำองค์ประกอบเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบอาคารใน โครงการโดยอาศัยหลักการถอดแบบจากตัว CONCEPT วะบิ ชะบิ

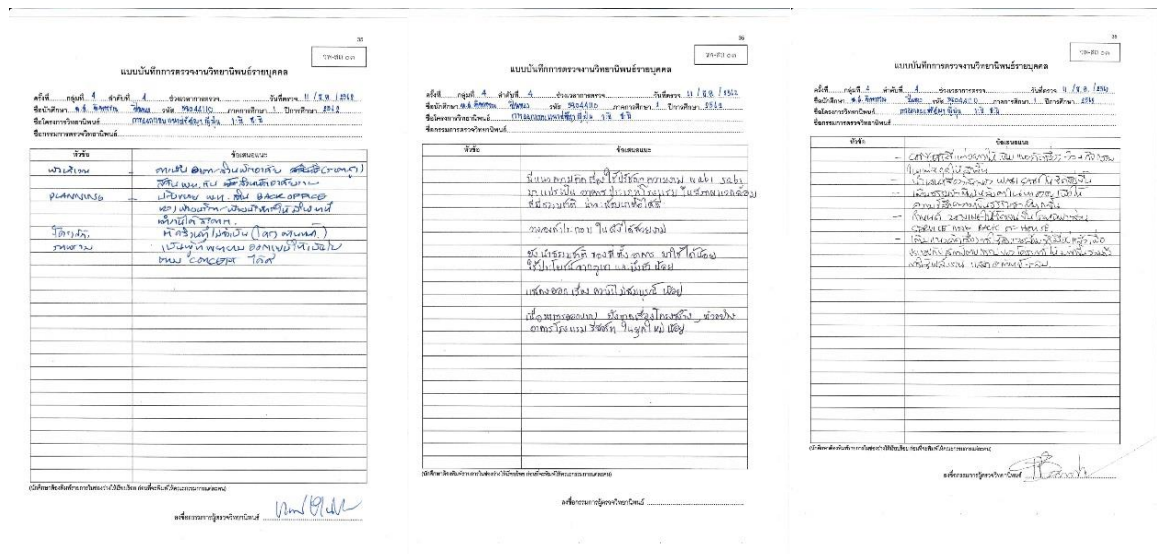
โครงการที่จะออกแบบเป็น โครงการรีสอร์ท เป็นการสื่อถึงบรรยากาศ การพักผ่อน ความ เรียบสงบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพักผ่อนท่องเที่ยวแก่คนทั่วไป ได้ชมปรากฏการณ์การพื้นที่ และสามารถมีกิจกรรมเล่นภายในโครงการ

5.2 ข้อเสนอแนะจากกรรมการ

การปรับส่วนพื้นที่พักอาศัย การขยายพื้นที่ BACK OFFICE ให้ใหญ่ขึ้น ขยายพื้นที่บริการ เพื่อให้ทำงานได้สะดวก เป็นผู้ที่พยายามออกแบบให้เป็นไปตาม CONCEPT ได้ดี

มีแนวความคิดเรื่องใช้ปรัชญาความงาม วัชวิ ชะวิ ในอาคารประเภทรีสอร์ท ในสภาพแวดล้อมที่มีธรรมชาติ น่าจะพัฒนาต่อได้ดี นำธรรมชาติในที่ตั้งอาคาร มาใช้ได้น้อย ยังขาดตัวอย่างอาคารรีสอร์ทในยุคใหม่น้อย วางองค์ประกอบ ในผังได้สวยงาม

CONCEPT ดี ควรเพิ่มเรื่องวิวและกิจกรรมให้มากขึ้น เพิ่มแนวคิดการใช้สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้ว เพื่อประกอบกับสถาปัตยกรรมกับสถาปัตยกรรมของโครงการให้มากขึ้น รวมถึงการใช้พลังงาน แสงอาทิตย์และลม

รูปภาพที่ 54 แบบบันทึกการตรวจวิทยานิพนธ์ครั้งที่ 4 (11 ธ.ค. 2562)

บรรณานุกรม

Leonard Koren (เลนนาร์ต โคเรน). 2553 . **WABI SABI** . กรินทร์ กลิ่นขจร. ครั้งที่พิมพ์ 2.

บริษัท เกล็ดไทย จำกัด: สำนักพิมพ์ OPENBOOK

Nampai Chaiyariti. (21 December 2017).การศึกษาข้อมูลจากอิทธิพลจากศิลปิน.(ออนไลน์).

สืบค้นเมื่อ 8/7/2562, เข้าถึงได้จาก The matter :

<https://thematter.co/life/tadao-ando-people-you-should-know/42058>

Pramote Patana. (21 September 2016).การศึกษาข้อมูลในเชิงสถาปัตยกรรม. (ออนไลน์).

สืบค้นเมื่อ 8/7/2562, เข้าถึงได้จาก Fdesign basis :

http://fdesignbasis.blogspot.com/2016/09/japan-design-6-japanese-house_21.html

ชัยยศ อิมภูวรินทร์. 2554. ธรรมชาติ ที่ว่าง สถานที่. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ: วาระการตีพิมพ์.

ชัยยศ อิมภูวรินทร์. 2557. หิมะ พระจันทร์ ดอกไม้ : สวนญี่ปุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดีภาพ

ปรัชญาพร แก้วมานนท์. 2558. "สุนทรียแห่งวัสดุผ่านกลไกลธรรมชาติ" ปรินญาศิลป์บัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวทิพวรรณ ปิ่นทอง
วันเดือนปีเกิด	2 พฤศจิกายน 2539
สถานที่เกิด	จังหวัดลพบุรี
วุฒิการศึกษา	
พ.ศ. 2554	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมต้นจากโรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์ฯ
พ.ศ. 2557	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียนวินิตศึกษาในพระราชูปถัมภ์ฯ
พ.ศ. 2563	สำเร็จการศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ที่อยู่ตามภูมิลำเนา	15/1 หมู่ 7 ตำบล มหาสอน อำเภอ บ้านหมี่ จังหวัด ลพบุรี
เบอร์โทรศัพท์	084-3401697 , 065-5362264
อีเมล	theruncry@gmail.com
FACEBOOK	Cherry D Angelo